

155.25
๗๕ 44 ๔

๓.3

ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงาน
บนหอผู้ป่วน ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร

ปริญาณิพนธ์

ของ

ชิตชนก รุ่งแสง

27 เม.ย. 2541

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

มีนาคม 2541

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๙๙๐๙

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
จิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง)
.....กรรมการ
(อาจารย์ทัศนา ทองภักดี)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง)
.....กรรมการ
(อาจารย์ทัศนา ทองภักดี)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์พรรณพิศ วาณิชยการ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)
วันที่ 12 ...เดือน ...ปี พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีกอง
ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ทัศนาศ ทอภักดี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และ
อาจารย์พรหมพิศ วาณิชการ กรรมการสอบปากเปล่า ที่กรุณาให้คำปรึกษา พร้อมทั้งแนว
ความคิดและข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาก
จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา
แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการ
ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์กนกวรรณ จันทนะมงคล อาจารย์สุวรรณี มงคลรุ่งเรือง
อาจารย์วุฒิพงษ์ ทองก้อน อาจารย์อรพินธ์ สีขาว นายปกรณ์ สันตินิยม นางจงกล วิชานนะ
คุณมนตรี สิทธารศักดิ์ และเจ้าหน้าที่กลุ่มงานแม่บ้าน วิทยาเขตยศเสทุกคน ที่ได้กรุณาให้ความ
ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบใจนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม
พระเกียรติ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผลความดีจากการทำวิจัยครั้งนี้ ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่เป็นผู้ให้การสนับสนุนให้
ความรัก ความห่วงใย และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ชิดชนก รุ่งแสง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ปวย	25
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	27
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	27
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ	28
ลักษณะแบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติ งานบนหอผู้ปวย	30

ขั้นตอนการประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติ	
งานบนหอผู้ป่วย	30
การดำเนินการทดลอง	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	34
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	36
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	40
บทย่อ	40
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	40
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	40
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	40
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	41
การดำเนินการทดลอง	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	42
อภิปรายผล	43
ข้อเสนอแนะ	46

บทที่

หน้า

บรรณานุกรม 47

ภาคผนวก 52

ประวัติย่อของผู้วิจัย 152

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group	
	Pretest-Posttest Design	33
2	เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอ	
	ผู้ปวยของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม	37
3	เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอ	
	ผู้ปวยของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ	38
4	เปรียบเทียบผลต่างของความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติ	
	งานบนหอผู้ปวยของนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม กับ	
	นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนแบบปกติ	39
5	แสดงคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอ	
	ผู้ปวยของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม	150
6	แสดงคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอ	
	ผู้ปวยของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ	151

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สมรรถภาพในการปฏิบัติงาน เป็นเป้าหมายที่สำคัญอย่างหนึ่งของการจัดการศึกษา เพื่อเตรียมบุคคลเข้าสู่การปฏิบัติวิชาชีพ การศึกษาพยาบาลก็เช่นกัน มีการจัดการศึกษาโดยมุ่งหวังให้ได้ผลผลิตที่มีความรู้ ความสามารถ เพียงพอในการปฏิบัติการพยาบาล เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของวิชาชีพ/คณะกรรมการการศึกษาและวิจัยทางการศึกษาพยาบาล. 2533 : 1) การศึกษาวิชาชีพพยาบาลเป็นการศึกษาที่ควบคู่กันไประหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ ในการศึกษาภาคปฏิบัติทำให้เข้าใจภาคทฤษฎีมากขึ้น และการศึกษาภาคทฤษฎีทำให้เกิดความเข้าใจในภาคปฏิบัติขึ้น (นภาพร นนทการ. 2516 : 115) โดยเฉพาะการศึกษาภาคปฏิบัติมีความสำคัญมาก เพราะจะต้องลงมือกระทำจริงกับชีวิตมนุษย์ นักศึกษาต้องมีความรู้และต้องใช้ความระมัดระวัง เพราะความผิดพลาดหมายถึงอันตรายต่อชีวิตผู้ป่วย (คณะกรรมการพัฒนาอาจารย์. 2528 : 1)

การที่นักศึกษาจะสามารถฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยได้อย่างระมัดระวังไม่ให้เกิดความผิดพลาดได้ นักศึกษาจะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เพราะความเชื่อมั่นในตนเองเป็นประโยชน์ที่ทำให้บุคคลแสดงความเชื่อมั่นในตนเองออกมาในสมรรถภาพแห่งการปฏิบัติงาน และจะเป็นพลังในการต่อสู้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยความมั่นใจ (สมุท ศิริโพ. ม.ป.ป. : 296-297) นอกจากนี้ผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน สามารถทำงานได้ประสบผลสำเร็จ ยอมรับสถานการณ์ใหม่ ๆ ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี และยังสามารถเข้าใจตนเองเกี่ยวกับคุณค่าของตนว่า เป็นคนที่มีความสามารถ มีความสำคัญและมีความสำเร็จ (พรรณราย ทวีชยะประภา. 2526 : 12) จากพฤติกรรมดังกล่าวที่เกิดจากความเชื่อมั่นในตนเอง ถ้านำมาใช้ในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยจะทำให้นักศึกษาสามารถฝึกปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความระมัดระวัง และไม่เกิดความผิดพลาด

จากการสังเกตของผู้วิจัยที่ทำงานเป็นอาจารย์นิเทศก์งานบนหอผู้ป่วย และจากการ สัมภาษณ์อาจารย์นิเทศก์งานบนหอผู้ป่วย จำนวน 4 คน และพยาบาลประจำการบนหอผู้ป่วย 6 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน ในเดือนมกราคม 2540 ได้ให้ความเห็นตรงกันว่านักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 60 และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 65 ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ซึ่งมีลักษณะคือ ในขณะที่ปฏิบัติการพยาบาลจะมีข้อผิดพลาด ความไม่คล่องแคล่ว ตอบคำถามด้วยเสียงเบาไม่กล้าตัดสินใจแก้ปัญหาการพยาบาลพื้นฐาน ง่าย ๆ เช่น การเปลี่ยนหัวเข็มเจาะเลือด การเปลี่ยนน้ำยาทำแผลให้เหมาะสมกับสภาพแผลได้ ต้องถามอาจารย์นิเทศก์หรือพยาบาลประจำการ ทำให้นักศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จในการขึ้นฝึก ปฏิบัติงานและผลกระทบที่สำคัญ คือ ผลเสียที่เกิดกับผู้ป่วยจะทำให้ผู้ป่วยได้รับการพยาบาลที่มี ประสิทธิภาพลดลง หรืออาจเกิดความผิดพลาดซึ่งเป็นอันตรายต่อชีวิตผู้ป่วยได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ สนใจที่จะพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 เพราะเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่สุดท้ายซึ่งได้รับความรู้ในภาควิชาต่าง ๆ มาแล้วอย่างครบถ้วน พร้อมทั้งจะไปปฏิบัติงานวิชาชีพได้และที่สำคัญนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จะต้องฝึก การเป็นหัวหน้าทีมในการปฏิบัติการพยาบาล ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ยังไม่ได้ฝึกปฏิบัติในเรื่องนี้ ดังนั้นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 จึงควรมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เพราะถ้านักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย นอกจากจะ เกิดผลเสียดังที่กล่าวมาแล้ว นักศึกษายังไม่สามารถกลับมาแก้ไข มาฝึกปฏิบัติหรือกลับมาเรียน ใหม่ได้ และจากการสำรวจจากแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 พบว่านักศึกษาตอบว่าตนเองไม่มีความ เชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยถึงร้อยละ 62.16 โดยแสดงพฤติกรรม ได้แก่ มีข้อผิดพลาดขณะปฏิบัติงานไม่กล้าซักถามข้อสงสัย ตอบคำถามด้วยเสียงเบาหรือไม่กล้าตอบ เมื่อถูกอาจารย์นิเทศก์ถาม ดังนั้นนักศึกษาในกลุ่มนี้ ควรได้รับการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย สามารถทำได้ หลายวิธีเช่น การอภิปรายภาพวาดเป็นกลุ่ม การให้คำปรึกษา การใช้กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้กิจกรรมกลุ่มเพราะ กิจกรรมกลุ่มเป็นการนำเอาประสบการณ์มาวางแผน แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่สมาชิกต้องการและการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มโดยรวม ผู้นำกิจกรรมกลุ่มจะฝึกให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อได้เรียนรู้วิธีการที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้เกิดปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์ระหว่างสมาชิกแต่ละคน โดยวิธีการดังกล่าวและประสบการณ์ในกลุ่มจะทำให้เกิดการพัฒนาบุคคลทุกคน และกลุ่มก็จะดำเนินไปด้วยความสำเร็จตามจุดหมายที่ตั้งไว้ (คมเพชร ฉัตรศุภกุล. 2522 : 14) ดังเช่นผลงานวิจัยของ วรณพร โรจน์สัตยากุล (2537 : 65) ซึ่งศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี วชิระ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีสัมพันธภาพกับเพื่อนสูงกว่าการให้ข้อสนเทศ และ นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีสัมพันธภาพกับเพื่อนสูงขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจนำกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยเพื่อทำให้นักศึกษาพยาบาลสามารถปฏิบัติงานให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของ นักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของ นักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของ นักศึกษาพยาบาลเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยสูงขึ้น
หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. นักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยสูงขึ้น
หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึก
ปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้อาจารย์นิเทศก์งานบนหอผู้ป่วยและผู้ที่เกี่ยวข้อง
ที่มีความชำนาญในกิจกรรมกลุ่มสามารถนำวิธีดังกล่าว ไปใช้ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง
เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยกับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะ
พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540
ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50
ลงมา จำนวน 37 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะ
พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540
ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50

ลงมา จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน โดยกลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ปวย ซึ่งแบ่งได้ 2 วิธี ได้แก่

3.1.1 กิจกรรมกลุ่ม

3.1.2 การสอนแบบปกติ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ปวย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมกลุ่ม หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักศึกษาพยาบาลเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ปวย ในเรื่องของการส่งเวร การใส่สายสวนปัสสาวะ การเจาะเลือดหรือการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำโดยมีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาหรือกระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดร่วมกันอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้วยการรับรู้ ซึ่งช่วยให้นักศึกษาพยาบาลมีการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ปวย เทคนิคที่ใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การอภิปรายกลุ่ม กรณีตัวอย่าง เทคนิคแม่แบบ และสถานการณ์จำลอง โดยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นมีส่วนร่วม ทำให้นักศึกษาพยาบาลลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง นักศึกษาพยาบาลแต่ละคนมีส่วนร่วมและมีบทบาทในการทำกิจกรรมในฐานะสมาชิกของกลุ่มโดยผู้วิจัยแนะนำและสร้างบรรยากาศ

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ นักศึกษาพยาบาลร่วมกันวิเคราะห์ และสรุปกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติร่วมกันและอภิปราย เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีความรู้กว้างขวางขึ้น รวมทั้งเพื่อให้นักศึกษาพยาบาลรู้จักตนเองดีขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปและสรุปองค์หลักการ นักศึกษาพยาบาลรวบรวมแนวคิดที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มมาสรุปเป็นหลักการของตนเอง และสามารถนำหลักการนั้นมาใช้ให้เหมาะสมกับตนเอง

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล นักศึกษาพยาบาลร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองโดยร่วมกันอภิปรายให้ข้อเสนอแนะดีชมร่วมกัน และผู้วิจัยประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม โดยการสังเกตจากความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มทดลอง

2. การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีการให้ความรู้แก่นักศึกษาพยาบาลในชั้นเรียน เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติทางการพยาบาลทั้ง 3 วิธี คือ การส่งเวร การใส่สายสวนปัสสาวะ การเจาะเลือดหรือการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ โดยมี 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาพยาบาลเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนที่จะสอน และบอกวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติการพยาบาล

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน แบ่งเป็น

2.1 การบรรยาย ผู้วิจัยอธิบายถึง การเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ วิธีการและขั้นตอนในการปฏิบัติการพยาบาล รวมทั้งข้อควรระวัง

2.2 การสาธิต ผู้วิจัยปฏิบัติการพยาบาลให้นักศึกษาดู ตั้งแต่ เริ่มต้นคือการเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ จนกระทั่งจบกระบวนการปฏิบัติการพยาบาล

2.3 การฝึกปฏิบัติหลังจากการสาธิตแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติการพยาบาลตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการปฏิบัติการพยาบาล

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม และสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนการสอน และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มควบคุม

3. ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย หมายถึง การกระทำของนักศึกษาพยาบาลที่แสดงออกถึงความมั่นใจในขณะฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยในเรื่องต่อไปนี้

3.1 การส่งเวร ได้แก่

3.1.1 ส่งเวรได้ละเอียด ครบคลุม รวดเร็ว และเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

3.1.2 ส่งเวรด้วยเสียงดังฟังชัด

3.1.3 ตอบปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยได้เมื่อถูกถาม

3.2 การใส่สายสวนปัสสาวะ ได้แก่

3.2.1 มือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะที่เตรียมเครื่องมือ ขณะปฏิบัติการพยาบาล และขณะเก็บอุปกรณ์

3.2.2 สามารถตัดสินใจเลือกใช้น้ำขนาดของสายสวนปัสสาวะได้เหมาะสม

3.3 การเจาะเลือดหรือการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ได้แก่

3.3.1 มือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็ว ในขณะที่เตรียมเครื่องมือ ขณะปฏิบัติการพยาบาล และขณะเก็บอุปกรณ์

3.3.2 สามารถตัดสินใจเลือกใช้หัวเข็มได้เหมาะสมกับผู้ป่วย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นลำดับชั้นดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มและกิจกรรมกลุ่ม

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มและกิจกรรมกลุ่ม

1.1.1 ความหมายของกลุ่ม

1.1.2 ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม

1.1.3 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่ม

1.1.4 ประเภทของกลุ่ม

1.1.5 ขนาดของกลุ่ม

1.1.6 ลำดับขั้นของกระบวนการกลุ่ม

1.1.7 กิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมกลุ่ม

1.1.8 ประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่ม

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

2.1.1 ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง

2.1.2 ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

2.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม

1.1.1 ความหมายของกลุ่ม

คำว่า "กลุ่ม" (Group) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมายดังนี้

กัลลี (Gully. 1963 : 62) กล่าวว่า กลุ่มมีความหมายลึกซึ้งกว่าการที่บุคคลมาอยู่ร่วมกัน แต่กลุ่มจะต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน และวัตถุประสงค์นั้นจะต้องสนองความต้องการของสมาชิกแต่ละคน

2. ผลของการทำงานจะเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

3. มีการสื่อสารทางวาจาหรือมีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกวิธีใดวิธีหนึ่ง

เช่นเดียวกับ แอนดรูส์ (Andrews. 1967 : 6) ให้ความหมายของกลุ่มว่าเป็น "การสมาคมของประชาชน ซึ่งมีการพบปะกันอย่างใกล้ชิดบ่อย ๆ มีความรู้สึก ทัศนคติและค่านิยมที่แน่นอนร่วมกัน ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน มีความรู้สึกที่จะแสดงตนและยอมรับนับถือระหว่างกันตลอดจนแสวงหาจุดหมายปลายทางร่วมกัน" และบรอดเบค (Brodbeck.

1968 : 46 - 47) ให้ความหมายไว้ว่า กลุ่มคือ การรวมกันของปัจเจกบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ความเกี่ยวข้องนั้นมีลักษณะที่แน่นอน กล่าวคือ สามารถสังเกตเห็นได้และชนิดของความเกี่ยวข้องนั้นจะขึ้นอยู่กับหรือจะชี้ให้ทราบถึงชนิดของกลุ่ม ว่าจะเป็นการครอบครัวยุติธรรม การสหภาพแรงงาน หรือฝูงชน

ส่วน ศุภวดี บุญวงศ์ (2527 : 6) ได้ให้ความหมายของกลุ่มไว้ว่า

1. จะต้องประกอบด้วยสมาชิกตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป

2. สมาชิกภายในกลุ่มจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความสัมพันธ์กันทางด้านจิตใจ

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกจะมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน

4. กลุ่มสามารถตอบสนองความต้องการของสมาชิก

จากความหมายของกลุ่มดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า กลุ่มหมายถึงการที่บุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป มารวมกันโดยมีการติดต่อเกี่ยวข้องกัน มีผลประโยชน์ร่วมกันมีความรับผิดชอบที่จะกระทำ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน มีการยอมรับและให้ความเคารพในความคิดเห็น ชิงกันและกัน มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

1.1.2 ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม

ทิสนา แชนมณี (2522 : 1) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมกลุ่มว่า เป็นวิชาการ ที่ว่าด้วยเรื่องความสัมพันธ์ของกลุ่มคน และกระบวนการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพยายาม ศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ ที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม ของคน

ประนอม เดชชัย (2531 : 100 - 101) กล่าวว่า กิจกรรม หมายถึง กิจกรรม ต่าง ๆ ที่ดำเนินการโดยกลุ่ม ทำเป็นกลุ่ม กิจกรรมประเภทนี้จะช่วยฝึกประสบการณ์ต่าง ๆ ของ ผู้เรียนให้พัฒนาขึ้น เช่น ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ฝึกทักษะทางสังคม ฝึกให้ ผู้เรียนยอมรับมติของกลุ่มเพื่อพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยของผู้เรียน

จากเอกสารดังกล่าวพอสรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่ม หมายถึง การที่บุคคลมาอยู่รวมกัน สมาชิกในกลุ่มต่างช่วยกันศึกษาให้ได้มาซึ่งความรู้ และความสามารถรวมทั้งประสบการณ์ของสมาชิก ในการทำกิจกรรม เพื่อนำกลุ่มไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้ร่วมกัน

1.1.3 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่ม

เบนเนท (Bennett. 1963 : 8 - 9) ได้สรุปจุดมุ่งหมายโดยทั่วไปของกิจกรรมกลุ่ม ไว้ดังนี้

1. เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ทางด้านการศึกษา อาชีพ สังคม และส่วนตัว จากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น เช่น

1.1 การปฐมนิเทศนักเรียนที่เข้าใหม่

1.2 การมีโอกาสศึกษาถึงปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

เป็นกลุ่ม ซึ่งอาจทำให้เกิดมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม

1.3 ศึกษาเป็นกลุ่มถึงปัญหาของการเจริญเติบโต เพื่อรู้จักปรับตนให้

สมกับวัยอย่างมีเหตุผล

1.4 ศึกษาเป็นกลุ่ม เพื่อให้เข้าใจตนเองและพัฒนาในเรื่องของทัศนคติ

ความสนใจ ความสามารถ บุคลิกภาพ และการปรับตนทางสังคมและส่วนตัว ตลอดจนลักษณะดีเด่นของตัวเรา

1.5 ศึกษาเป็นกลุ่มถึงเรื่องอาชีพ และปัญหาของการปรับตัวต่ออาชีพ ความ

ก้าวหน้าทางด้านอาชีพ

1.6 ทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อช่วยในการวางแผนอาชีพที่เหมาะสม

1.7 ทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อช่วยวางแผนการศึกษา

1.8 ทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อช่วยในการสำรวจค่านิยมของตนเองและวาง

ระดับมาตรฐานในการเลือกประสบการณ์ชีวิตของตน

2. กิจกรรมกลุ่มก่อให้เกิดผลทางการบำบัดรักษา จากการที่ได้มีโอกาส

ปลดปล่อยความตึงเครียดทางอารมณ์ ได้มีความเข้าใจและได้ข้อคิดในปัญหาต่าง ๆ ของบุคคลมากขึ้น รวมทั้งศึกษาปัญหาของคนเราที่คล้ายคลึงกัน ในบรรยากาศที่อ่อนโยนผ่อนคลายและนำมาแก้ไข ปรับปรุงบุคลิกภาพ และวิถีทางชีวิตของคนเรา กลุ่มเปิดโอกาสให้เราได้วินิจฉัยตนเองและผู้อื่น

3. ช่วยให้ผู้บุคคลถึงจุดมุ่งหมายของการแนะนำอย่างประหลาด และอย่างมี

ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่มมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงของบุคคลในทางที่ดีขึ้น สามารถพัฒนาในเรื่องของทัศนคติความสามารถในด้านต่าง ๆ บุคลิกภาพ เพื่อรู้จักปรับตนให้เข้ากับสถานการณ์ในด้านต่าง ๆ ทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.4 ประเภทของกลุ่ม

ในปัจจุบันนี้เรื่องของ "กลุ่ม" ได้รับความสนใจจากบุคคลในวงการต่าง ๆ เป็นอันมาก เนื่องจากมีผู้ค้นพบว่ากลุ่มนั้นมีพลังซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จึงได้มีผู้คิดค้นนำหลักการของพลังกลุ่มไปใช้เป็นประโยชน์ ในการส่งเสริมปฏิบัติการทางสังคมอย่างกว้างขวาง ในรูปแบบและจุดมุ่งหมายต่าง ๆ เช่น

1. กลุ่มฝึกอบรม (T-Group or Training Group) เป็นการช่วยให้บุคคลที่เข้ามาอยู่ในกลุ่มได้เพิ่มการตระหนักรู้ (Awareness) เกี่ยวกับความรู้สึกที่เป็นอยู่ และการสร้างทักษะในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นอกจากนี้แล้วยังเป็นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม เช่น การเข้าใจแนวโน้มต่าง ๆ การสื่อความหมาย ความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นที่ยอมรับกัน บทบาทรวมทั้งผลของการดำเนินบทบาทอย่างมีประสิทธิภาพ

2. กลุ่มฝึกอบรมความไวในการรับรู้ (Sensitivity Training Group) เป็นการฝึกหรือการพัฒนาทักษะในการเรียนรู้และรับรู้สิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น เช่น การรับรู้ความรู้สึก ความนึกคิด เหตุผล และประสบการณ์ทั้งของตนเองและของผู้อื่น เชื่อกันว่าการฝึกการรับรู้นี้ จะเป็นเครื่องส่งเสริมให้บุคคลเกิดความเข้าใจในตนเองยอมรับตนเอง เห็นความสำคัญของการพัฒนา ปรับปรุงตนเอง รวมทั้งเกิดความเข้าใจ ความรู้สึก และพฤติกรรมของผู้อื่น

3. กลุ่มฝึกอบรมทักษะพื้นฐาน (BST-Group or Basic Skill Training Group) บางครั้งเรียกว่ากลุ่มฝึกอบรมเพื่อนมนุษย์สัมพันธ์ เป็นการสร้างให้สมาชิกในกลุ่มได้มีทักษะเบื้องต้นในด้านมนุษยสัมพันธ์และการพัฒนาทักษะเพื่อการนำไปใช้

4. กลุ่มฝึกฝนทดลอง (Laboratory Training Group) เป็นโครงการสำหรับนิสิตที่อยู่ประจำ โดยมุ่งที่จะก่อให้เกิดประสบการณ์เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจและทักษะของการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ และเพิ่มความสามารถในการวิเคราะห์พฤติกรรมของบุคคลและกลุ่ม

5. กลุ่มเผชิญหน้า (Encounter Group) เป็นกลุ่มที่เน้นความจริงของส่วนบุคคล มุ่งช่วยให้บุคคลรู้จักตนเอง อันจะช่วยให้เขาได้เกี่ยวข้องกับคนอื่นอย่างเปิดเผย และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

6. กลุ่มทนทาน (Marathon Group) เป็นกลุ่มที่พบกันหลายช่วงเวลาดิฉันด้วยกัน โดยใช้เวลามากกว่า 12 ชั่วโมงในแต่ละครั้ง จากการพบปะติดต่อกันหลาย ๆ ครั้งนี้ จะทำให้สมาชิกในกลุ่มได้ค้นพบและศึกษาความคิดของตนเองและของผู้อื่น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ดำเนินตามแบบแผนในการปฏิสัมพันธ์กัน ความขัดแย้งกัน มีอคติต่อกัน และมีความกลมเกลียวสามัคคีกัน

7. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม (Group Counseling) เป็นการให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ปกติให้มีการยอมรับปัญหาต่าง ๆ ของตนเองและพยายามแก้ไขปัญหานั้น

เสียก่อนที่จะกลายเป็นปัญหาที่รุนแรง การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มยังจะช่วยให้ผู้ที่มี ปัญหาเรียนรู้ที่จะนำความคิดทั่วไปจากกลุ่มมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน

8. กลุ่มจิตบำบัดรักษา (Group Psychotherapy) เป็นรูปแบบหนึ่งของการแก้ไขโดยการพบปะกันในกลุ่มเล็ก ๆ ระหว่างคนไข้ และผู้ให้การบำบัดรักษาติดต่อกันไปเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ทั้งนี้โดยมีความมุ่งหมายที่จะทำให้สมาชิกในกลุ่มเกิดการหยั่งเห็นและเข้าใจสาเหตุของการเกิดปัญหาทางสังคม อารมณ์และจิตใจ รวมทั้งมีความสามารถที่จะลดหรือแก้ปัญหาดังกล่าวมาข้างต้นได้

9. กิจกรรมกลุ่ม (Group Work) เป็นการนำเอาประสบการณ์มาวางแผนและแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการในสมาชิกแต่ละคนและการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มโดยรวม ประสบการณ์ในกลุ่มจะทำให้เกิดพัฒนาการในตัวบุคคลทุกคน และกลุ่มก็จะดำเนินไปด้วยความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งเอาไว้ นอกจากนี้ การทำกิจกรรมกลุ่มนั้นจะเกี่ยวข้องกับการรับรู้เรื่องความต้องการของบุคคลอื่นและทักษะในการแสดงออกถึงความเข้าใจดังกล่าวแล้วในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

การจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านใดแก่สมาชิกขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายว่าต้องการจะให้เกิดการเรียนรู้ในด้านใดก็จัดให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายนั้น

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มแบบต่าง ๆ อีก กลุ่มที่มีชื่อแตกต่างกันไปดังตัวอย่างที่นำมา กล่าวนี้ แม้จะแตกต่างกันบ้างในเรื่องจุดมุ่งหมาย รายละเอียดของเนื้อหาและวิธีการปฏิบัติ แต่โดยทั่วไปแล้วล้วนมุ่งที่จะพัฒนาสติปัญญาและพฤติกรรมของบุคคลด้วยวิธีการกลุ่มทั้งสิ้น

1.1.5 ขนาดของกลุ่ม

ในการศึกษาเรื่องขนาดของกลุ่ม ได้มีผู้ให้ความสนใจไว้มากมาย ดังนี้
 ออตตาเวย์ (Ottaway. 1996:7) กล่าวว่า กลุ่มควรมีขนาดเล็กเพราะจะช่วยให้สมาชิกมีโอกาสแสดงออกอย่างเป็นอิสระโดยทั่วถึงกัน โดยสมาชิกไม่ต้องใช้เสียงดังมากนัก ทุกคนในกลุ่มก็จะได้ยินกันทั่วถึง ดังนั้นกลุ่มควรมีขนาดเล็กมากที่สุด 12 คน หรือถ้ามากกว่านั้นไม่ควรเกิน 15 คน เพราะมิฉะนั้นแล้วจะทำให้แบบพฤติกรรมผิดไปจากเดิม ขนาดของกลุ่มที่เหมาะสมที่สุดควรมีจำนวนสมาชิก 9-10 คน จึงจะทำให้การทำงานบังเกิดผลดีที่สุด

บอร์แมน (สฤกิจ ศรีปัดดา. 2528 : 61-62 ; อ้างอิงมาจาก Borman. 1972 : 6) ได้ศึกษาพบว่า กลุ่มจะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นควรจะต้องประกอบด้วยสมาชิก 5 คน

นอกจากนี้ คมเพชร ฉัตรสุกกุล (2530:26) กล่าวว่า ขนาดของกลุ่มในการทำงานกลุ่มไม่ควรเกิน 15 คน เพราะในกลุ่มที่มีสมาชิกเกินความจำเป็น สมาชิกบางคนจะต้องทำงานซ้ำซ้อนกัน บางคนอาจจะรับผิดชอบทั้งหมด ในขณะที่คนอื่นดับข้องใจที่ไม่มัวงานทำในกลุ่มไม่มีโอกาสได้ใช้ทักษะที่ตนเองมีอยู่ แต่ทั้งนี้ก็ยังขึ้นอยู่กับความจำเป็นของสถานการณ์

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ขนาดของกลุ่มในการทำกิจกรรมกลุ่มควรมีสมาชิกจำนวนไม่เกิน 5-15 คน เพื่อให้กิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.1.6 ลำดับขั้นของกระบวนการกลุ่ม

เฮวพา เดชะคุปต์ (2517 : 163 - 166) กล่าวว่า การเรียนรู้ตามวิถีกระบวนการกลุ่ม แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ระยะการมีส่วนร่วม (Participation or Involvement Stage)

ระยะนี้ผู้เรียนจะเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มและเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ หรือคิดค้นแสวงหาสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผลการเรียนรู้จะเกิดจากผู้เรียนโดยตรง ผู้ที่มีส่วนร่วมมากก็จะได้รับผลการเรียนรู้มากขึ้น

การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ทางด้านร่างกาย (Physical Involvement) คือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ หรือกระทำการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Learning by Doing) รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือการค้นคว้าสืบสวนสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ซึ่งจะต้องอาศัยการแสดงออกทางกายวาจา ในการสื่อความหมายกับผู้อื่นเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

1.2 ทางด้านจิตใจ (Ego or Emotional Involvement) คือการที่ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัตินั้นอย่างแท้จริง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นนี้จะนำไปสู่การรับรู้แนวคิด และการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี และช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำเนื้อหาวิชาได้นานอีกด้วย

1.3 ทางด้านสติปัญญาหรือสมอง (Intellectual or Mental Involvement) คือการเรียนรู้ที่เกิดจากการเห็นจริง มีการค้นพบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ที่เกิดจากการเห็นจริง มีการค้นพบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ มีการสร้างแนวคิดจากสิ่งที่ได้รู้นั้น จะทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียนมากขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนาความคิดและเหตุผลในการพิจารณาไตร่ตรองในการทำงาน การตัดสินใจ การวิเคราะห์และสรุปสิ่งที่เรียนรู้นั้นด้วยตนเอง

2. ระยะเวลาวิเคราะห์ (Analysis Stage) เป็นระยะที่ผู้เรียนจะร่วมกันวิเคราะห์ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ตนมีขึ้นที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้อย่างกว้างขวางประเมินความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม วิธีการ ผลของการเรียนรู้ ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเองดียิ่งขึ้น

3. ระยะสรุปและประยุกต์หลักการ (Generalization and Application Stage) ระยะนี้ผู้เรียนจะรวบรวมแนวคิดที่ตนค้นพบ และแนวคิดที่ได้จากการที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากคนอื่น แล้วสรุปเป็นหลักการของตัวเอง ซึ่งจะทำให้ได้ 2 ลักษณะคือ

3.1 การประยุกต์เพื่อการปรับปรุงบุคลิกภาพหรือการพัฒนาตนเอง (Self Development) ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งการปรับตัวให้เข้ากับคนอื่นตลอดจนการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interpersonal Relation) หรือการมีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

3.2 การประยุกต์เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา (Problem-Solving) ต่าง ๆ ในอนาคต และเพื่อใช้ในการปรับปรุง ควบคุมธรรมชาติและสังคมให้ดีขึ้นกว่าเดิม ตลอดจนช่วยกันประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้น

4. ระยะประเมินผล (Evaluation Stage) ผู้เรียนจะเป็นผู้ประเมินผล การเรียนรู้ของตนเอง และของกลุ่มจากการอภิปราย ให้ข้อเสนอแนะ และติชมร่วมกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม

สมพงษ์ จิตระดับ (2530:43-44) ได้เสนอขั้นตอนของกิจกรรมกลุ่มไว้ดังต่อไปนี้ คือ

1. ขั้นนำ ได้แก่ การเริ่มบทเรียนที่น่าสนใจ การให้คำแนะนำการศึกษา คำสั่งต่าง ๆ การแบ่งกลุ่ม การมอบหมายงานที่กำหนดให้ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมในขั้นต่อไปเกิดความเข้าใจตรงกันและสามารถดำเนินไปด้วยดีและควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาทบทวนและซักถามความเข้าใจด้วย

2. **ขั้นกิจกรรม** ได้แก่ การดำเนินบทบาทและหน้าที่หรือกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย การแยกย้ายตามกลุ่ม การเสนอความคิดเห็น การหาข้อสรุปที่ต้องการการเสนอผลงานและการแสดงออก
3. **ขั้นอภิปราย** ได้แก่ การซักถาม การวิพากษ์วิจารณ์ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสพการณ์ และการเสนอแนะวิธีการต่าง ๆ
4. **ขั้นสรุปและวิธีการนำไปใช้** ได้แก่ การประมวลเนื้อหา กิจกรรม ประสพการณ์ และความคิดเห็นใน 2 ลักษณะ คือ สรุปสิ่งที่เรารู้ทั้งหมดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และเกิดความคิดรวบยอดเป็นหลักการแนวคิดที่ชัดเจน มีแนวทางข้อเสนอหลาย ๆ ด้านที่เป็นประโยชน์และสามารถปฏิบัติได้

1.1.7 กิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมกลุ่ม

ทศนา แหมมณี (2522 : 201 - 202) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักทฤษฎีว่า มีอยู่หลายวิธีดังนี้

1. **เกม (Game)** เป็นวิธีการหนึ่งซึ่งนำมาใช้ในการสอนได้ดีโดยครูผู้สอน สร้างสถานการณ์สมมติขึ้น ให้ผู้เรียนลงเล่นด้วยตนเองและภายใต้ข้อตกลงหรือกติกาบางอย่างตามที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องตัดสินใจทำอย่างใดอย่างหนึ่ง อันจะมีผลออกมาในรูปของการแพ้ ชนะ วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ความรู้สึกริक्तและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ นอกจากนั้นยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนด้วย

2. **บทบาทสมมติ (Role Playing)** เป็นวิธีการอีกวิธีหนึ่งที่เริ่มได้รับความนิยมในการนำมาใช้ในการสอน วิธีการนี้ยังมีลักษณะเป็นสถานการณ์สมมติเช่นเดียวกับเกม แต่มีการกำหนดบทบาทของผู้เล่นในสถานการณ์ที่สมมติขึ้นมานั้น แล้วให้ผู้เรียนเข้าสวมบทบาทนั้น และแสดงออกตามธรรมชาติ โดยอาศัยบุคลิกภาพ ประสพการณ์และความรู้สึกริक्तของตนเองเป็นหลัก ดังนั้นวิธีการนี้จึงมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ถึงความรู้สึกและพฤติกรรมของตนอย่างลึกซึ้ง และยังช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และน่าติดตามอีกด้วย

3. **กรณีตัวอย่าง (Case)** เป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งใช้กรณีหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงนำมาดัดแปลง และใช้เป็นตัวอย่างในการให้ผู้เรียนได้ศึกษาวิเคราะห์และอภิปรายกัน เพื่อสร้างความเข้าใจ และฝึกฝนทางแก้ไขปัญหานั้น วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดและพิจารณาข้อมูลที่ได้รับมาอย่างถี่ถ้วน และการอภิปรายจะช่วยให้ผู้เรียน

ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน รวมทั้งนำเอากรณีต่าง ๆ ซึ่งคล้ายกับชีวิตจริงมาใช้จะช่วยให้การเรียนรู้มีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งมีส่วนทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับผู้เรียนมากขึ้น

4. สถานการณ์จำลอง (Simulation) คือการจำลองสถานการณ์จริงหรือสร้างสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง แล้วให้ผู้เรียนลงไปอยู่ในสถานการณ์นั้น และมีปฏิริยาโต้ตอบกัน วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งในสถานการณ์จริงผู้เรียนอาจจะไม่กล้าแสดงออก เพราะอาจเป็นการเสี่ยงต่อผลที่จะได้รับจนเกินไป

5. ละคร (Acting or Dramatization) คือวิธีการที่ให้ผู้เรียนได้ทดลองแสดงบทบาทตามบทที่เรียนหรือกำหนดไว้ โดยไม่นำเอาบุคลิกภาพและความรู้สึกนึกคิดของตนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง อันจะมีส่วนทำให้มีผลเสียต่อการแสดงบทบาทนั้น ๆ วิธีการนี้เป็นวิธีการที่ช่วยทำให้ผู้เรียน ได้มีประสบการณ์ในกรณีอาจเข้าใจในความรู้สึกเหตุผล และพฤติกรรมของผู้อื่น ซึ่งความเข้าใจนี้มีส่วนเสริมสร้างความเห็นอกเห็นใจกันนอกจากนั้นการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงละครร่วมกัน จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกัน และได้ฝึกการทำงานร่วมกันด้วย

6. กลุ่มย่อย (Small Group) วิธีการใช้กลุ่มย่อยในการสอนนี้เป็นวิธีการที่ใช้กันมานานแล้ว อาจเป็นเพราะเล็งเห็นว่าเป็นประโยชน์ในการเรียนของผู้เรียน กลุ่มย่อยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนในการแสดงออก และช่วยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น

จากกิจกรรมที่ใช้ในกิจกรรมกลุ่มดังกล่าว พอสรุปได้ว่า กิจกรรมที่ใช้ ได้แก่ เกม บทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง ละคร และกลุ่มย่อย ส่วนเทคนิค วิธีการ และสื่อต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในกลุ่มนั้น นภาพร พุ่มพฤษ (2529:38-39) ได้สรุปไว้ว่า มีการพัฒนาสื่อใหม่ ๆ มาใช้มากมาย เช่น เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ เทป ภาพยนต์ สไลด์ หนังสืออ่าน หุ่นเชิดมือ ภาพวาด การสะท้อนบทบาท (Role Rehearsal) การเดินรำ ดนตรี การเคลื่อนไหวต่าง ๆ สื่อท้องถิ่น บทกวี นวัตกรรม ความคิดใหม่ๆ เป็นต้น ซึ่งจากการพัฒนาเทคนิคสื่อวิชาการความก้าวหน้าทางจิตวิทยา และกิจกรรมแปลกใหม่เข้ามามีใช้ในกลุ่มนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมกลุ่มให้สามารถกำหนดโครงสร้างของกิจกรรมให้บรรลุจุดประสงค์ของการทำกิจกรรมกลุ่มได้ดี

1.1.8 ประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่ม

รอลเจอร์ส (Rogers. 1970 : 121 - 122) ได้กล่าวถึงผลการศึกษาวิจัยของกิบ (Gibb) ที่พบว่า วิธีการกลุ่มจะให้ผลส่งเสริมสร้างสรรคทางด้านจิตวิทยามาก กล่าวคือ จะมีการเปลี่ยนแปลงทางการรับรู้ ทางด้านความรู้สึก มีการตระหนักถึงความรู้สึกของตนเอง และผู้อื่นมากขึ้น ตลอดจนเปิดเผยความรู้สึก มีความจริงใจ และเป็นไปอย่างธรรมชาติ มีการเปลี่ยนแปลงทางความสามารถในการควบคุมความรู้สึกต่าง ๆ ของตนเอง มีการแสดงพฤติกรรมที่ตรงกับความรู้สึกของตน มีแนวทางในการสร้างแรงจูงใจหมายถึง การเข้าใจในตนเอง (Self Actualization) การรู้จักตัดสินใจด้วยตัวเองมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติทั้งต่อตนเองและผู้อื่น หมายความว่า บุคคลจะยอมรับตนเอง พัฒนาในเรื่องคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง และมีความมั่นคงยิ่งขึ้นในด้านเจตคติที่ต่อผู้อื่น ได้แก่ การใช้อำนาจลดน้อยลง มีการยอมรับผู้อื่นมากขึ้นลดการสั่งสอนและควบคุมผู้อื่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น และมีความรู้สึกพึ่งพากันและกัน เชื่อในความสามารถของบุคคล มีการแก้ปัญหาโดยการทำงานเป็นกลุ่ม และเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม

นอกจากนี้การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม ยังช่วยฝึกทักษะที่จำเป็นบางประการดังที่ วิไลวรรณ สันถะโกมล (2522:20) กล่าวไว้ คือ

1. ทักษะทางสังคม (Social Skill) เป็นทักษะที่ช่วยให้อยู่ร่วมกันและทำงานกับผู้อื่น ได้อย่างราบรื่น เช่น ทักษะการเป็นผู้ให้และผู้รับ การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น ฯลฯ
2. ทักษะในการศึกษาค้นคว้า (Study Skill) เป็นทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ ทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล การพูด การฟัง การอ่าน และการรายงาน
3. ทักษะทางปัญญา (Intellectual Skill) ได้แก่ ทักษะในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การวิพากษ์วิจารณ์ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีเหตุผล
4. ทักษะในการทำงานกลุ่ม (Group Work Skill) เป็นทักษะในการทำงาน เช่น ทักษะในการวางแผน การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

สำหรับ คมเพชร ฉัตรสุกกุล (2530:15-19) ได้กล่าวถึงคุณค่าของกิจกรรมกลุ่มว่า นอกเหนือจากความสำเร็จของกิจกรรมที่ทำแล้วกิจกรรมกลุ่มยังมีคุณค่าในด้านอื่น ๆ อีก ได้แก่

1. **คุณค่าในด้านพัฒนา (Developmental Values)** เช่น การสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคล การสร้างพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม การพัฒนาด้านทัศนคติ ความสามารถ และปกติวิสัยทางสังคม คุณค่าด้านอาชีพ ตลอดจนความเจริญงอกงามด้านความรู้และทักษะ

2. **คุณค่าในการวินิจฉัย (Diagnostic Values)** สำหรับผู้นำกลุ่มเมื่อมีการทำกิจกรรมกลุ่ม จะทำให้มีโอกาสดูสังเกตสมาชิกในกลุ่มแต่ละคน ทำให้ได้รับความเข้าใจเป็นอย่างดีในตัวผู้เรียน

3. **คุณค่าในการบำบัด (Therapeutic Values)** ในการรวมกลุ่มของบุคคลนั้น จะมีค่าต่อการบำบัดได้เป็นอย่างดี ในโรงพยาบาล คลินิก จะนำวิธีการทางกลุ่มไปใช้ในการรักษาคนไข้ โดยการทำบำบัดทางจิตวิทยากับคนไข้เป็นกลุ่ม (Group Psychotherapy) สำหรับในโรงเรียนผู้เรียนที่มีปัญหาเพียงเล็กน้อย จะได้รับประโยชน์จากการร่วมกิจกรรมกลุ่ม เช่น การแก้ปัญหาทางอารมณ์ การพัฒนานิสัยของตนเอง เป็นต้น

4. **คุณค่าต่อโรงเรียนและชุมชน (Values to the School and Community)** การเข้าร่วมกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสนำมาพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ทำให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถ มีคุณค่า สร้างประโยชน์ให้กับโรงเรียนและชุมชนได้

ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณพร โรจน์สัตยากุล (2537 : 20) ได้กล่าวไว้ว่าในการทำกิจกรรมกลุ่มนั้น จะได้รับประโยชน์คือ สมาชิกในกลุ่มจะมีความงอกงามในด้านต่าง ๆ เพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง มีการค้นพบตนเอง เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและพร้อมที่จะใช้ความรู้ความสามารถที่ตนเองมีอยู่มาพัฒนาคุณลักษณะบางประการที่ตนเองต้องการได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มจะมีประโยชน์ต่อสมาชิกในกลุ่มเป็นอย่างมาก โดยมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ รวมทั้งเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง เพราะกิจกรรมกลุ่มเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การปฏิบัติ การวิเคราะห์ ทำให้รู้จักตนเองได้มากขึ้น มีการพัฒนาตนเองไปในทางที่ดีขึ้น

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สรศักดิ์ โสฐ (2530:56) ได้ทำการศึกษาวิจัยผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความสนใจในหน้าที่พลเมืองดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านศรีสะอาด

จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 24 คน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มมีความสนใจในหน้าที่พลเมืองดีสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลัดดา แซ่ปึ้ง (2530:60-64) ได้ทำการทดลองโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพ เพื่อลดพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพ มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนลดลงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติมีพฤติกรรมลดลงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และภายหลังการทดลองพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นฤมล วรรณกุล (2531:37-38) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องหนังสืออ้างอิงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนได้โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนโดยใช้สไลด์เทปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พวงแก้ว เนตรโอภารักษ์ (2533 : 66) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บ้านลานแหลม จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2532 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม มีความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มสูงกว่าก่อนการได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มทั้ง 2 กลุ่มหลังการทดลอง ปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม มีความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เทรปปา และไฟร์ด (Treppa and Frike. 1972 : 466 - 496) ได้ฝึกกิจกรรมกลุ่มกับกลุ่มทดลอง จำนวน 11 คน และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกเลย จำนวน 11 คน พบว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มมีการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจตนเอง

ไปในทางที่ดีขึ้น ในด้านความสามารถในการควบคุมตนเอง คุณค่าของการมีชีวิตอยู่ การนับถือตนเอง การยอมรับตนเอง และความเข้าใจในความเป็นมนุษย์ ความสามารถในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ และความคิดเกี่ยวกับตนในอุดมคติ

เดอร์ชมิทท์ (Durschmidt. 1977 : 3953 - A) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้กระบวนการกลุ่ม เพื่อพัฒนาความเข้าใจในตนเองของนักศึกษาในกลุ่มทดลองจำนวน 38 คน โดยการให้เข้าร่วมกลุ่มการสัมมนาที่เปิดโอกาสให้แต่ละบุคคลได้แสดงศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 63 คน ใช้วิธีการเรียนตามปกติปรากฏว่าเมื่อเปรียบเทียบทั้ง 2 กลุ่มแล้ว กลุ่มทดลองมีการยอมรับตนเองดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการเข้าใจตนเองของทั้งสองกลุ่มนั้นไม่แตกต่างกัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่มทำให้ทราบว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถใช้พัฒนาบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ การปรับตัว การยอมรับตนเอง และการเข้าใจตนเองให้ดีขึ้นได้

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

2.1.1 ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง

สมิต อาชานิจกุล (2520 : 84) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง คุณสมบัติอย่างหนึ่งของบุคคลที่สำคัญทั้งหลาย คนที่จะก้าวไปสู่ตำแหน่งที่ใหญ่โตทั้งหลาย ไม่มีใครเลยที่ปราศจากความเชื่อมั่นในตนเอง

วิจิตร วรุตบางกูร (2521:8) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง คือความสามารถเป็นตัวของตัวเอง และการหยั่งรู้ความสามารถของตน

ปสงค์ อาสา (2524 : 218 - 307) ; อ้างอิงมาจาก Napolian Hill ให้ความหมายไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตน เป็นความเชื่อว่าท่านสามารถทำได้ การสร้างความเชื่อมั่นในตนเองต้องเริ่มด้วยการขจัด "ความกลัว" ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นสิ่งที่ไม่เคยปาวประกาศหรือโอ้อวด เว้นแต่จะแสดงด้วยการกระทำในทางสร้างสรรค์อย่างเฉลียวฉลาดเท่านั้น

จากความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะที่บุคคลควรมี เพราะทำให้มีกำลังใจในการทำงานสามารถเอาชนะต่ออุปสรรคที่จะนำไปสู่การประสบความสำเร็จในชีวิตได้

2.1.2 ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

สมิท (Smith. 1961 : 185) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลจะมีมากน้อยเพียงไรนั้น สามารถพิจารณาได้จากความขัดแย้งระหว่างตนตามอัตภาพกับตนตามปณิธานแห่งตน ถ้าความขัดแย้งเกิดขึ้นมากจะเป็นเหตุให้ตนมีความรู้สึกไม่มีค่าไม่เหมาะสมและไม่พึงพอใจ

อารีย์ เศรษฐชัย (2520 : 14) กล่าวว่า บุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะทำให้เกิดความเข้มแข็งแก่แผนการดำเนินงานสร้างชีวิต และชักจูงให้บุคคลอื่นมีความเชื่อมั่นตามได้ และมีพลังในการต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยความเชื่อมั่น ชอบแสดงความคิดเห็นและกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง

วินัย ธรรมศิลป์ (2527 : 27) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองว่า จะมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน และประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

2.1.3 การสร้าง ความเชื่อมั่นในตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จะเกิดขึ้นได้จากการที่บุคคลนั้นประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งต่างๆ เสมอ บุคคลย่อมประสบความสำเร็จมาก ย่อมมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นเท่านั้น เมื่อบุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง เขาจะรู้สึกว่าตัวเองไม่ถูกข่มขู่จากผู้อื่น เบรคเคนริดจ์ (Breckenridge. 1955 : 80 - 249) ได้อ้างถึงการศึกษาของสตรอทเธอร์ (Strother) แจ็ค (Jack) และเพจ (Page) ที่กล่าวว่า การได้รับการยอมรับจากครอบครัวจะเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กสามารถพัฒนาความคิดเรื่อง การนับถือตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบ และสามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย นอกจากนี้สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ได้แก่ การฝึกอบรมเพิ่มเติมเป็นพิเศษอยู่เสมอ ๆ จนมีทักษะและความสามารถสูง ในที่สุดจะทำให้เกิดความเชื่อมั่น

ในตนเองขึ้น นอกจากนี้ความเชื่อมั่นในตนเองยังขึ้นอยู่กับระดับอายุ ระดับพัฒนาการ และกลุ่มเด็กที่ร่วมเล่นหรือร่วมทำงานด้วย ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่ และ สมพงษ์ ตีระพัฒน์ (2517 : 13) กล่าวว่าความเชื่อมั่นในตนเองเกิดจากการที่ได้รับความรักความเอาใจใส่จากบิดามารดา การส่งเสริมให้เด็กแสดงความคิดเห็น มีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเอง เมื่อพบปัญหาที่สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้

นอกจากนี้ พรหมราช ทวีพระประภา (2529 : 12) ได้กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเองว่า มักจะรู้สึกว่าคุณเองมีปมด้อย ขลาดกลัว ไม่กล้าแสดงออก ไม่จะเป็นการกระทำหรือความคิดเห็นก็ตาม

จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เกิดจากการที่บุคคลนั้นมีความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ประสบผลสำเร็จทำให้เกิดความรู้สึกและมีทัศนคติทางบวก กล้าที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ ถึงแม้ว่าจะมีความยากลำบาก

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2516 : 96 - 98) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งชายและหญิงจำนวน 300 คน พบว่าเด็กชายมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กหญิง เด็กที่ผู้ปกครองรับราชการและค้าขาย มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะมีบุคลิกภาพแสดงตัวมากกว่าเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ และเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะมีความวิตกกังวลต่ำ และ/หรือ สุศรี หลักเพชร (2517 : 98) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการอบรมเลี้ยงดูกับความเชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 350 คน พบว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุรเกียรติ์ ลิ้มเจริญ (2523 : 50 - 52) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความเชื่อมั่นในตนเอง กับระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 357 คน ชาย 189 คน หญิง 168 คน พบว่า ระเบียบวินัยแบบ

ประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเชื่อมั่นในตนเอง แต่ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวล

ส่วน มาลี วงษ์แก้ว (2526 : 59 - 60) ได้ศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 10 คน กลุ่มควบคุม 10 คน พบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับแต่เอกสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และในปีเดียวกันนี้ มานิดา ทองทวี (2526 : 70 - 71) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคล ที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 16 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าการให้คำปรึกษารายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล มีความเชื่อมั่นสูงกว่าก่อนการได้รับการให้คำปรึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ ทักษิมา ระเบียงดี (2529 : 49) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบโดยการให้สไลด์การ์ตูน เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน กลุ่มควบคุม 20 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แม่แบบ มีความเชื่อมั่นสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

บรูซ (Baruch. 1968 : 138) ศึกษาพบว่า ผู้นำจะต้องมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง วินัยทำให้คนอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข วินัยจะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ดังนั้นเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจึงน่าจะเป็นบุคคลที่อยู่ในสังคมได้ด้วยความสงบสุข ซึ่งสอดคล้องกับความเป็นผู้นำที่ เมดินนุส และ จอนห์สัน (Medinnus and Johnson. 1969 : 595) ได้ศึกษาและสรุปไว้ถึงคุณสมบัติของความเป็นผู้นำว่า บุคคลที่สามารถเป็นผู้นำได้นั้น นอกจากจะมีลักษณะเด่นหลายอย่าง เช่นสติปัญญาดี ความรู้ดี ปรับตัวเก่ง มีความคิดสร้างสรรค์แล้ว ลักษณะเด่นที่จะขาดเสียมิได้ก็ คือ มีความรับผิดชอบและมีความเชื่อมั่นสูง และในปี 1989 ลาสเซอรี (Lasserre. 1989 : 221 - A) ได้ศึกษาพบว่า บรรยากาศของโรงเรียนมีผลทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

จากผลการวิจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง และวิธีการสอนของครูมีผลต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ รวมทั้งนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะมีบุคลิกภาพที่ดี กล้าเผชิญหน้ากับปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

3.1 ความหมายของการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

สมคิด รักษาสิทธิ์ และ ประนอม โอทกานนท์ (2525 : 1 - 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชาชีพพยาบาลเป็นวิธี การเรียนการสอนที่แตกต่างไปจากการเรียนการสอนภาคทฤษฎีในห้องเรียนเพราะเป็นการเรียนรู้จากสภาพการที่เป็นจริง นักศึกษาจะได้เห็นได้สังเกต ได้ทดลองปฏิบัติกับผู้ป่วยจริงได้ทดลองแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ได้สัมผัสกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ บนหอผู้ป่วย ในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย นักศึกษามีโอกาสนำความรู้ที่ได้ศึกษามาจากภาคทฤษฎีไปพัฒนาให้เกิดทักษะ และความสามารถ มีการพัฒนาทางด้านความคิด สติปัญญาได้อย่างลึกซึ้งกว้างขวางอันจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมกับสามารถปรับตัวให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

3.2 ทักษะในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

กลุสา ตันติผลาชีวะ (2524 : 219 - 220) ได้กล่าวไว้ว่า การที่นักศึกษาจะมีทักษะในการฝึกปฏิบัติงานนั้น จะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ความตั้งใจ ทักษะคิด ความคิด และความรู้สึกที่มีต่อการทำงาน ซึ่งทักษะในการฝึกปฏิบัติงานนี้จะวัดได้จากพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกในการปฏิบัติต่อผู้ป่วยที่รับผิดชอบ ทักษะในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย พอสรุปได้ดังนี้คือ

1. ทักษะในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล เป็นทักษะที่สำคัญที่นักศึกษาพยาบาลทุกคนจะต้องมีความรู้และเข้าใจให้แน่ชัด เพราะในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยนักศึกษาจะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานร่วมกันบนหอผู้ป่วย ตลอดจนอาจารย์ในหอผู้ป่วยที่รับผิดชอบนักศึกษา ดังนั้น นักศึกษาจึงควรมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลที่กล่าวมาแล้ว โดยจะต้องเข้าใจในความคิดความสามารถ ข้อจำกัดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการยอมรับความรู้ ความสามารถของตนเองด้วย

2. ทักษะในการนำแนวความคิดและหลักวิทยาศาสตร์ หรือ ทฤษฎีต่าง ๆ ไปใช้ในการดูแลให้การพยาบาลผู้ป่วย

3. ทักษะในการสังเกตและการให้เหตุผล ทักษะนี้จะช่วยในการวางแผนการพยาบาลและเลือกใช้วิธีการพยาบาลแก่ผู้ป่วย การสังเกตเพื่อให้ได้ข้อมูลต่าง ๆ นั้น จำเป็นต้องใช้ประสาทสัมผัสทุก ๆ ส่วน คือ การมองเห็น การได้ยินได้ฟัง การสัมผัส การรู้รส และการได้กลิ่น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2540 ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไคลที่ 50 ลงมา จำนวน 37 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2540 ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไคลที่ 50 ลงมา จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย สังเกตการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลพยาบาลชั้นปีที่ 4 จำนวน 74 คน ใน 3 ด้าน ได้แก่ การส่งเวร การใส่สายสวนปัสสาวะ และการเจาะเลือดหรือการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

2.2 ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย ให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 ผู้วิจัยนำคะแนนจากข้อ 2.2 ของนักศึกษาพยาบาลทุกคน มาเรียงลำดับจากสูงลงมาต่ำแล้วคัดเลือกผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไคลที่ 50 ลงมา จำนวน 37 คน แล้วสอบถามความสมัครใจในการเข้ารับการทดลอง ปรากฏว่านักศึกษาพยาบาลสมัครใจทุกคน

2.4 ผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายมา 20 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย

1. โปรแกรมการใช้กิจกรรมกลุ่ม
2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ
3. แบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. โปรแกรมการใช้กิจกรรมกลุ่ม

1.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่มเพื่อมาเป็นแนวทางในการสร้างโปรแกรมการใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 โดยกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1.2 สร้างโปรแกรมการใช้กิจกรรมกลุ่ม โดยสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าและนิยามศัพท์เฉพาะ

1.3 นำโปรแกรมที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ รศ.ดร.อารี พันธุ์มี ผศ.พทมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบในเรื่องความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อการสอน และการประเมินผล

1.4 นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ระยะเวลาแล้วจึงนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไปโปรแกรมการใช้กิจกรรมกลุ่มใช้เวลาทดลอง 12 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน คือวันจันทร์, วันพุธ และวันศุกร์ เวลา 18.00 – 18.50 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

2.1 ผู้วิจัยรวบรวมหลักการ ทฤษฎี ตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติงานในเรื่องการส่งเวร การใส่สายสวนปัสสาวะ การเจาะเลือดหรือการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

2.2 สร้างโปรแกรมการสอนแบบปกติ ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า และนิยามศัพท์เฉพาะ

2.3 นำโปรแกรมการสอนแบบปกติที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ รศ.ดร.อารี พันธุ์มี ผศ.พทมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรม

2.4 นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ ระยะเวลา แล้วจึงนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

โปรแกรมการสอนแบบปกติ ใช้เวลาทดลอง 12 ครั้งๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน คือวันอังคาร, วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ เวลา 18.00 - 18.50 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3. แบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

3.1 ผู้วิจัยศึกษาหลักการ ทฤษฎี ตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยในเรื่อง การส่งเวร การใส่สายสวน ปัสสาวะ การเจาะเลือดหรือการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

3.2 ผู้วิจัยศึกษาการสร้างแบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 สร้างแบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รศ.ดร.อารี พันธุ์มี ผศ.พทรมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา พิจารณาข้อความในแบบสังเกตที่สร้างขึ้นให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.4 นำแบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ในการวิจัยต่อไป

ลักษณะแบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับตั้งแต่ 1 ถึง 3 ประกอบด้วย ลักษณะการประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย 3 เรื่อง ได้แก่ การสังเกต การใส่สายสวนปัสสาวะ การเจาะเลือด หรือการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ เป็นเครื่องมือทดสอบก่อนและหลังการฝึก

ขั้นตอนการประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

1. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ศึกษาและทำความเข้าใจความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า นิยามศัพท์เฉพาะ และแบบประเมินการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยให้เข้าใจตรงกัน เพื่อประเมินได้ถูกต้อง

2. ประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ประเมินการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 บนหอผู้ป่วยที่นักศึกษาฝึกปฏิบัติงาน 3 เรื่อง ตามนิยามศัพท์เฉพาะโดยประเมินเรื่องละ 3 ครั้ง ว่าอยู่ในระดับใด แล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับการฝึกปฏิบัติงานเรื่องนั้น ๆ โดยถือเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

ดี	หมายถึง	การฝึกปฏิบัติงานในเรื่องนั้นได้ดีและ	ให้คะแนน	3	คะแนน
		เหมาะสม			
พอใช้	หมายถึง	การฝึกปฏิบัติงานในเรื่องนั้นได้พอใช้	ให้คะแนน	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	หมายถึง	การฝึกปฏิบัติงานในเรื่องนั้นได้ไม่ดี	ให้คะแนน	1	คะแนน
		ต้องปรับปรุง			

แบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

ชื่อ _____ สกุล _____

ชื่อผู้ประเมิน _____ () ผู้วิจัย () ผู้ช่วยวิจัย

คำชี้แจง ขอให้ท่านประเมินการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ใน
การปฏิบัติงาน 3 เรื่อง ได้เหมาะสมเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง
หลังข้อความที่กำหนดให้

การปฏิบัติการพยาบาลในเรื่อง	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง
<u>การส่งเวร</u> 1. ส่งเวรได้ละเอียด ครบคลุม 2. ส่งเวรได้รวดเร็ว 3. เรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 4. ส่งเวรได้ด้วยเสียงดังฟังชัด 5. ตอบปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยได้เมื่อถูกถาม จากผู้รับเวร			
<u>การใส่สายสวนปัสสาวะ</u> 1. มือไม่สั่น 2. ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว 3. ปฏิบัติได้ถูกต้องและรวดเร็ว 3.1 ในขณะเตรียมเครื่องมือ 3.2 ขณะปฏิบัติการพยาบาล 3.2 ขณะเก็บอุปกรณ์ 4. สามารถตัดสินใจเลือกใช้น้ำขนาดของสายสวนปัสสาวะได้ อย่างเหมาะสม			

การปฏิบัติการพยาบาลในเรื่อง	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง
<u>การเจาะเลือดหรือการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ</u> 1. มือไม่สั่น 2. ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว 3. ปฏิบัติได้ถูกต้องและรวดเร็ว 3.1 ในขณะที่เตรียมเครื่องมือ 3.2 ขณะปฏิบัติการพยาบาล 3.3 ขณะเก็บอุปกรณ์ 4. สามารถตัดสินใจเลือกใช้หัวเข็มได้เหมาะสมกับผู้ป่วย			

การดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2528 : 77) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-
Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
R_E	T_{1E}	X_E	T_{2E}
R_C	T_{1C}	X_C	T_{2C}

ความหมายของสัญลักษณ์

R_E	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ถูกสุ่มเป็นกลุ่มทดลอง
R_C	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ถูกสุ่มเป็นกลุ่มควบคุม
T_{1E}	แทน	ทดสอบก่อนทดลองในกลุ่มทดลอง
T_{1C}	แทน	ทดสอบก่อนทดลองในกลุ่มควบคุม
X_E	แทน	การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
X_C	แทน	การสอนแบบปกติ
T_{2E}	แทน	ทดสอบหลังทดลองในกลุ่มทดลอง
T_{2C}	แทน	ทดสอบหลังทดลองในกลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ทันทีก่อนทดลอง ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยประเมินการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องเท่ากับ 0.81 แล้วเก็บคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนก่อนทดลอง

2. ทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยใช้กิจกรรมกลุ่มตามโปรแกรมที่กำหนดไว้เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที คือวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ เวลา 18.00 - 18.50 น. ระหว่างวันที่ 23 ธันวาคม 2540 ถึงวันที่ 20 มกราคม 2541

2.2 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยใช้การสอนแบบปกติตามโปรแกรมที่กำหนดไว้เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที คือ วันอังคาร, วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ เวลา 18.00 - 18.50 น. ระหว่างวันที่ 23 ธันวาคม 2540 ถึง วันที่ 20 มกราคม 2541

3. ภายหลังทดลอง ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยประเมินการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลอีกครั้งหนึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องเท่ากับ 0.82 แล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังทดลอง

4. นำคะแนนก่อนทดลองในข้อ 1 และหลังทดลองในข้อ 3 มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาล ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

2. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

3 เปรียบเทียบผลต่างของความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples)

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2 สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ การหาค่าความเชื่อมั่นการประเมินการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient)

3 สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ก่อนและหลังทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

3.2 เปรียบเทียบผลต่างของความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ก่อนและหลังทดลอง โดยใช้การทดสอบ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}_{d \text{ test}}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลต่างของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
$S_{d \text{ test}}$	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

3. เปรียบเทียบผลต่างของความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม กับนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ดังแสดงในตาราง 2,3 และ 4 ตามลำดับดังนี้

ตาราง 2 เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	10	23.3			
			70	502	19.18**
หลังการทดลอง	10	30.3			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงว่า ภายหลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 3 เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ

กลุ่มควบคุม	N	$\bar{X}$	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	10	23.1			
			36	134	16.29**
หลังการทดลอง	10	26.7			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่า ภายหลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังจากได้รับการสอนแบบปกตินักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

$$1340 - 1296 = \frac{44}{9} = 4.88$$

$$\sqrt{4.88} = 2.2090$$

$$\frac{36}{2.2090} = 16.2969$$

ตาราง 4 เปรียบเทียบผลต่างของความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย
ของนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม กับนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{diff}$	S_{diff}	t
กลุ่มทดลอง	10	7.0	1.15	7.9**
กลุ่มควบคุม	10	3.6	0.70	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่า ภายหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากกว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากกว่านักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

$$7.0 - 3.6 = 3.4$$

$$0.115 + 0.07 = 0.185$$

$$\sqrt{0.185} = 0.4301$$

$$\frac{3.4}{0.4301} = 7.905$$

$$\frac{0.0342}{3.4158} = 0.0062$$

$$\frac{(1.15/10 + 0.70/10)^2}{\frac{(1.15/10)^2}{10-1} + \frac{(0.70/10)^2}{10-1}}$$

$$\frac{0.115 + 0.07 = 0.185}{0.185^2 = 0.0342}$$

$$\frac{0.0132}{9} + \frac{0.0049}{9} = 0.0014 + 0.0005444 = 0.0019444$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยสูงขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. นักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากกว่านักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2540 ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 50 ลงมา จำนวน 37 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2540 ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรและสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน โดยกลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการใช้กิจกรรมกลุ่ม
2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ
3. แบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

การดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้เป็นแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยประเมินการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากขั้นตอนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องเท่ากับ 0.81 แล้วเก็บคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนก่อนทดลอง (Pretest)

2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยใช้กิจกรรมกลุ่มตามโปรแกรมที่กำหนดไว้เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที คือวันจันทร์ วันพุธและวันศุกร์ เวลา 18.00 - 18.50 น. ระหว่างวันที่ 23 ธันวาคม 2540 ถึงวันที่ 20 มกราคม 2541

2.2 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยใช้การสอนแบบปกติ ตามโปรแกรมที่กำหนดไว้เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที คือ วันอังคาร, วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ เวลา 18.00 - 18.50 น. ระหว่างวันที่ 23 ธันวาคม 2540 ถึง วันที่ 20 มกราคม 2541

3. ภายหลังทดลอง ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยประเมินการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลอีกครั้งหนึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องเท่ากับ 0.82 แล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังทดลอง(Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ
3. เปรียบเทียบผลต่างของความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากกว่านักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร ปรากฏผลดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลได้/ ซึ่งสอดคล้องกับค่ากลางของ จันทิม่า ลิ้มปิเจริญ (2522 : 9) ที่กล่าวว่า กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์จะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มมีการพัฒนาในด้าน ทักษะคิด ค่านิยม และพฤติกรรม เพราะกระบวนการกลุ่มเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การปฏิบัติจริงสู่การวิเคราะห์ ทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและผู้อื่นมากขึ้น ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากขึ้นและเป็นไปตามที่ ซิมบาร์โด (กรองแก้ว ส่วนสนธิ. 2529 : 46 ; อ้างอิงมาจาก Simbarido. 1969 : 20) ได้กล่าวว่า กลุ่มเป็นเครื่องมือที่จะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านทัศนคติและพฤติกรรม และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรณพร โรจน์สัญญากุล (2538 : 56) ที่ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี วชิระ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีสัมพันธภาพกับเพื่อนสูงขึ้นก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถนำมาใช้พัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยให้มากกว่าเดิมได้ ทั้งนี้เพราะในระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยได้จัดประสบการณ์เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย/โดยให้นักศึกษาพยาบาลได้แสดงสถานการณ์จำลอง การอภิปรายกลุ่มกรณีตัวอย่าง ตลอดจนเทคนิคแม่แบบ โดยจัดประสบการณ์ให้นักศึกษาพยาบาลมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อภิปราย และสรุปสิ่งที่ได้ร่วมกัน ทำให้นักศึกษาพยาบาลได้รับประสบการณ์/ส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย/

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยได้

2. นักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบปกติสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ คณะอนุกรรมการการศึกษาและวิจัยทางการศึกษาพยาบาล (2533:1) ที่มีแนวความคิดว่า การศึกษาวิชาชีพพยาบาลเป็นการศึกษาที่ควบคู่กันไประหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติในการศึกษาภาคปฏิบัติทำให้เข้าใจภาคทฤษฎีมากขึ้น และในการศึกษาภาคทฤษฎีจะทำให้เข้าใจภาคปฏิบัติมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาลี จบศรี (2531 : 48) ที่ได้ศึกษาถึงความเชื่อมั่นเกี่ยวกับความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองสิบสาม "ฉวีศรีราษฎร์บำรุง" จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า การให้การสอนแบบปกติสามารถพัฒนาความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยให้ดีขึ้นกว่าก่อนได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น เมื่อนักเรียนได้รับการพัฒนาในด้านผู้นำแบบประชาธิปไตยดีขึ้น ก็จะก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบปกติสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยได้ ทั้งนี้ เพราะนักศึกษาพยาบาลได้รับการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบด้วยวิธีการ บรรยาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ/ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจ อีกทั้งยังได้ฝึกปฏิบัติจริงอีก ตามกระบวนการเรียนการสอนทางการพยาบาล และท้ายสุดได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาพยาบาลได้ซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ / ส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากขึ้น/

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การสอนแบบปกติสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยได้

3. นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากกว่ากลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยได้มากกว่าการสอนแบบปกติ ถึงแม้ว่ากลุ่มที่

ได้รับการสอนแบบปกติจะมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นกว่าก่อนได้รับการสอนแบบปกติ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของทั้งสองกลุ่มแล้ว พบว่ากลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้ เพราะการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความแปลกไปกว่าการสอนแบบปกติโดยมีกิจกรรมและเทคนิคหลายเทคนิคเช่น สถานการณ์จำลอง อภิปรายกลุ่ม เทคนิคแม่แบบ และกรณีตัวอย่าง ทำให้นักศึกษาเกิดความสนุกสนานและเปรียบเสมือนกับการเผชิญสถานการณ์จริงเมื่อได้ทดลองปฏิบัติหลายครั้งในการทดลอง จึงทำให้มั่นใจได้มากกว่าการลองปฏิบัติจริงจากการดูการสาธิตของครู ซึ่งเป็นวิธีการเดิมไม่มีสิ่งแปลกใหม่ที่จะเร้าใจให้นักศึกษาพยาบาลกระตือรือร้นที่จะแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทิศนา ขัมมณี และ เขาพา เดชะคุปต์ (2522 : 7) ที่กล่าวว่าประสบการณ์การเรียนรู้จากการมีส่วนร่วมกระทำกิจกรรม ส่งเสริมการวิเคราะห์ ความรู้สึก ความต้องการ ตลอดจนพฤติกรรมและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มซึ่งการฝึกเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดี และจากงานวิจัยของ สรศักดิ์ โสสุ (2530 : 56) ซึ่งได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาความสำนึกในหน้าที่พลเมืองดี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านศรีสะอาด จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองดีสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ระพีพร นิมประสุร (2537 : 47) ซึ่งได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพที่มีต่อความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนดอนหวาส อำเภอสสามพราณ จังหวัดนครปฐม พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงานสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมกลุ่มสามารถนำมาใช้พัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยได้มากกว่าการได้รับการสอนแบบปกติได้/ สำหรับการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษายาบาลทั้งสองกลุ่ม นักศึกษายาบาลได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการทดลองในครั้งนี้ ได้รับความรู้มีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้แต่กลุ่มทดลองตอบว่านอกจากได้รับความรู้แล้วยังเกิดความ

สนุกสนานอีกด้วย ในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่ได้ตอบว่าสนุกสนานเพราะเหมือนกับการเรียนการสอน
ทางการพยาบาลทั่วไป /

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 เนื่องจากการใช้กิจกรรมกลุ่มและการสอนแบบปกติ สามารถพัฒนาความเชื่อมั่น
ในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยได้มากขึ้นทั้งสองวิธี จึงควรนำวิธีดังกล่าวไปใช้ตาม
ความเหมาะสม โดยที่ถ้ามีความชำนาญในการใช้กิจกรรมกลุ่ม ควรเลือกใช้วิธีดังกล่าวมากกว่า
เพราะทำให้เกิดความสนุกสนาน กระตือรือร้นมากกว่าการสอนแบบปกติที่นักศึกษาพยาบาลเคยชินแล้ว /

1.2 ควรมีการจัดฝึกอบรมการใช้กิจกรรมกลุ่มแก่อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา เช่น
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์นิเทศก์ เป็นต้น เพื่อนำไปพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษา
พยาบาลชั้นปีที่ 4 ขณะขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการติดตามผลการทดลองเป็นระยะ ๆ เช่น ทุก 3 หรือ 6 เดือน
ภายหลังการใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อศึกษาความคงทนของความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึก
ปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

2.2 ควรทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาตัวแปรด้านอื่น ๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการ
ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เป็นต้น

2.3 ควรทดลองใช้เทคนิคอื่น เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติ
งานบนหอผู้ป่วย เช่น การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม การเสริมแรงทางสังคม การฝึกพฤติกรรมที่
เหมาะสม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กุลยา ตันติผลาชีวะ. การจัดการเรียนการสอนสำหรับครูพยาบาล. กรุงเทพฯ : กองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข, 2524.

คณะกรรมการพัฒนาอาจารย์. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา. กรุงเทพฯ : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528.

คณะกรรมการการศึกษาและวิจัยทางการศึกษาพยาบาล. รายงานการวิจัยเรื่อง "สมรรถภาพของงานพยาบาลวิชาชีพ". กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

คมเพชร จิตรสุกกุล. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : แสงรุ่งการพิมพ์, 2522.

_____. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : แสงรุ่งการพิมพ์, 2530.

ชูชีพ อ่อนโคกสูง. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเองกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ชูศรี หลักเพชร. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความเชื่อมั่นในตนเองและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.

หิมา ระเบียบดี. ผลการใช้เทคนิค"แม่แบบ"โดยใช้สไลด์การ์ตูน เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

ทัศนีย์ เจริญเลิศ. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาวนาวิทยา อำเภอชาวนาธิปไตย จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

- ทศนา แคมมณี และเฮวภา เดชะคุปต์. กลุ่มสัมพันธ์และทฤษฎีแนวปฏิบัติ เล่ม 1. กรุงเทพฯ : บุรพาศิลป์, 2522.
- นฤมล วรรณกุล. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหนังสืออ้างอิงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มกับสไลด์เทป. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- นภาพร นนทการ. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาลที่มีต่อการฝึกภาคปฏิบัติบนหอผู้ป่วยโรงพยาบาลรามธิบดี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อัดสำเนา.
- นภาพร พุ่มพฤษ. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระนารายณ์ลพบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ปสงค์ อาสา. ปรัชญาชีวิต "ศาสตร์แห่งความสำเร็จ". กรุงเทพฯ : แพรวพิจิตา, 2524.
- พรธรรมราช ทรัพย์สะประภา. "การเข้าใจธรรมชาติของคนและการสร้างความมั่นใจในตนเอง," จันทร์เกษม. 173 : 4-14 ; กรกฎาคม-สิงหาคม 2526.
- พวงแก้ว เนตรโอภารักษ์. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครรเรียนบ้านลานแหลม จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- มานิดา ทองทวี. การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และรายบุคคลที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- มาลี วงษ์แก้ว. ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโทสนิมสงเคราะห์ กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- เฮวภา เดชะคุปต์. ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สำหรับการสอนในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

- ลัดดา แซ่ปึ้ง. การใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพเพื่อลดพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- วรรณพร โรจน์สัตยากุล. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี วชิระ กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- วิจิตร วรุตบางกูร. "การสร้างความเชื่อมั่นในตนเองและการปรับปรุงบุคลิกภาพ," ประชาบาล. 11(3) : มิถุนายน 2521.
- วินัย ชรรณศิลป์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเชียงใหม่. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- วิไลวรรณ สันถวโกมล. การเปรียบเทียบการสอนวิชาวรรณคดีไทยเรื่อง"ลิลิตตะเลงพ่าย"โดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และกระบวนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางในชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- ศุภวดี บุญดวงศ์. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. สงขลา : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2527.
- สมคิด รัชสาสิทธิ์ และ ประนอม โอทกานนท์. การจัดการเรียนการสอนในคิกผู้ป่วย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เอเชีย, 2525.
- สมพงษ์ จิตระดับ. การสอนจริยศึกษาในระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สมิต อาชวนิกุล. การพัฒนาตนเอง. กรุงเทพฯ : สยามบรรณ, 2528.
- สรศักดิ์ โสขุ. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความสำนึกในหน้าที่พลเมืองดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2530. อัดสำเนา.
- สมัย เทียนคุณ. พลังจิตใต้สำนึก. กรุงเทพฯ : จตุจักรการพิมพ์, 2527.

สุรเกียรติ์ ลิ้มเจริญ. ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเอง ความวิตกกังวล กับระเบียบวินัยในชั้นเรียน. ปรินซ์ตันพอนท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.

สมท ศิริโชค. วิธีสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง. ประมวลสำส่น ม.ป.ป.

Andrews, E. A Theory of Leadership Effectiveness. New york : Mc Graw-Hill Book Company, 1967.

✕ Brauch, D. New Ways in Descripline. New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1968.

Breckengridge, Marine Edgar. Child Development. London : W.B. Sunders Company, 1955.

Brodbeck, C. Group Dynamics. New York : Herper and Row Publishers, 1968.

Durschmidt, Barbara J. "Self - Actualization and the Humen Potential Group Process in a Community College", Dissertation Abstracts International. 38(3) : 3953 - A ; January, 1977.

Gulley, Halbert E. Discussion, Conference and Group Process. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1960.

Ottaway, A.K.G. Learning Through Group Experiences. London : Routhledge and Kegan Paul, 1966.

Roger, Carl R. Encounter Group. New York : Harper and Row, 1970.

Treppa, Jerry A. and Lawrence Frike. "Effect of Marathon Group Experience, "Journal of Counseling Psychology. 19 : 466-468 ; September, 1972.

Smith, Henry C. Personality Adjusment. New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1961.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- 1. โปรแกรม การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ให้กับกลุ่มทดลอง**
- 2. โปรแกรม การสอนแบบปกติ ให้กับกลุ่มควบคุม**
- 3. แบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงาน
บนหอผู้ป่วย**

1. โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (ใช้กับกลุ่มทดลอง)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
1.	ปฐมนิเทศ	"จักรราศรี"	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 2. เพื่อสร้างความเป็นกันเองและบรรยากาศที่ดีภายในกลุ่ม 3. เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใจจุดมุ่งหมายวิธีการและกฎระเบียบในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้นักศึกษาแต่ละคนแนะนำซึ่งกันและกันโดยใช้กิจกรรม"จักรราศรี" ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาแต่ละคนหยิบฉลาก 1.2 เมื่อผู้วิจัยให้สัญญาณเริ่มให้นักศึกษาเปิดฉลากของตนเองซึ่งเป็นชื่อของจักรราศรีและชื่อของสัญลักษณ์ของจักรราศรีที่คู่กันแล้วให้นักศึกษาหาคู่ของตน 1.3 เมื่อนักศึกษาแต่ละคนได้คู่ของตนแล้วให้แต่ละคู่ซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกัน ใช้เวลา 10 นาที

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (ใช้กับกลุ่มทดลอง)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
				1.4 ให้แต่ละคู่ออกมา มารายงานผล เรียงลำดับตาม จักราศี 1.5 ให้นักศึกษาแสดง ความคิดเห็นจาก กิจกรรม 2. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ ของกิจกรรมเพื่อให้นัก ศึกษาทำความเข้าใจซึ่งกัน และกันเพื่อสร้างความ คุ้นเคย 3. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีการและกฎระเบียบ ในการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่ม 4. เปิดโอกาสให้สมาชิกซัก ถามจนเข้าใจ 5. ผู้วิจัยและนักศึกษาร่วม กันสรุปวัตถุประสงค์ของ การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (ใช้กับกลุ่มทดลอง)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
2.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่องการส่ง เวรในด้าน ส่งเวรได้ ละเอียด ครอบคลุม รวดเร็ว และ เรียงลำดับ ความสำคัญ ของปัญหาได้ อย่างถูกต้อง เหมาะสม	การอภิปราย กลุ่ม	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ในด้าน การส่งเวรได้ ละเอียด ครอบคลุม รวดเร็วและเรียงลำดับ ความสำคัญของปัญหาได้ อย่างถูกต้อง เหมาะสม	ครั้งที่ 2-11 ผู้วิจัยดำเนินการ ตามวิธีการเข้าร่วม กิจกรรมกลุ่มเป็นขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นมีส่วนร่วม ให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติ กิจกรรมด้วยตนเอง นักศึกษาแต่ละคนมีส่วน ร่วมและมีบทบาทในการ กระทำกิจกรรมในฐานะ สมาชิกของกลุ่ม โดย ผู้วิจัยคอยแนะนำและ สร้างบรรยากาศ 2. ขั้นวิเคราะห์ นักศึกษาร่วมกัน วิเคราะห์และสรุปจาก กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติร่วม กัน เพื่อให้ นักศึกษามี ความรู้กว้างขวางขึ้น รวมทั้งเพื่อให้นักศึกษา รู้จักตนเองดีขึ้น
3.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย	สถานการณ์ จำลอง	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ในด้านการส่งเวรได้ เสียงดังฟังชัดตอบปัญหา	

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (ใช้กับกลุ่มทดลอง)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
	เรื่องการส่ง เวอร์ ในด้าน ส่งเวอร์ได้ เสียงดังฟังชัด ตอบปัญหาการ เปลี่ยนแปลง ของผู้ป่วยได้ เมื่อถูกถาม		การเปลี่ยนแปลงของ ผู้ป่วยได้เมื่อถูกถาม	3. ขึ้นสรุปและประยุกต์ หลักการ นักศึกษารวบรวมแนว คิดที่ได้จากการแลกเปลี่ยน เปลี่ยนความคิดเห็นใน กลุ่มมาสรุปเป็นหลักการ ของตนเองและสามารถ นำหลักการนั้นมาใช้ให้ เหมาะสมกับตนเอง
4.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่ สายสวน ปัสสาวะ ใน ด้าน มือไม่ ปฏิบัติได้คล่อง แคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็ว ในขณะเตรียม เครื่องมือ	กรณีตัวอย่าง	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวน ปัสสาวะ ในด้าน มือไม่ ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วใน ขณะเตรียมเครื่องมือ	4. ขึ้นประเมินผล นักศึกษาร่วมกัน ประเมินผลการเรียนรู้ ของตนเอง โดยร่วมกัน อภิปรายให้ข้อเสนอแนะ ติชมร่วมกันและผู้วิจัย ประเมินผลการเข้าร่วม กิจกรรมกลุ่ม โดยการ สังเกตจากความร่วมมือ ในการปฏิบัติกิจกรรม

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (ใช้กับกลุ่มทดลอง)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
5.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่ สายสวน ปัสสาวะ ใน ด้าน มือไม่ สั่น ปฏิบัติได้คล่อง แคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็ว ในขณะปฏิบัติ การพยาบาล	เทคนิคแม่แบบ	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวน ปัสสาวะ ในด้าน มือไม่ สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วใน ขณะปฏิบัติการพยาบาล	
6.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่ สายสวน	สถานการณ์ จำลอง	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวน ปัสสาวะ ในด้าน มือไม่ สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วใน	

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (ใช้กับกลุ่มทดลอง)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
	ปัสสาวะ ใน ด้าน มือไม้สั้น ปฏิบัติได้คล่อง แคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็ว ในขณะเก็บ อุปกรณ์		ขณะเก็บอุปกรณ์	
7.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่ สายสวน ปัสสาวะ ใน ด้าน สามารถ ตัดสินใจเลือก ใช้ขนาดของ สายสวน ปัสสาวะได้ เหมาะสมกับ ผู้ป่วย	กรณีตัวอย่าง	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวน ปัสสาวะ ในด้าน สามารถตัดสินใจเลือก ใช้ขนาดของสายสวน ปัสสาวะได้เหมาะสมกับ ผู้ป่วย	

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (ใช้กับกลุ่มทดลอง)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
8.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การ เจาะเลือด การให้สาร ละลายทาง หลอดเลือดดำ ในด้าน มือไม่ สั่น ปฏิบัติได้ คล่องแคล่ว ถูกต้องและ รวดเร็วใน ขณะเตรียม เครื่องมือ	การอภิปรายกลุ่ม	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด หรือการให้สารละลาย ทางหลอดเลือดดำ ใน ด้าน มือไม่สั่น ปฏิบัติได้ คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็วขณะเตรียม เครื่องมือ	
9.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การ	เทคนิคแม่แบบ	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด หรือการให้สารละลาย ทางหลอดเลือดดำ ใน	

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (ใช้กับกลุ่มทดลอง)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
	เจาะเลือด การให้สาร ละลายทาง หลอดเลือดดำ ในด้าน มือไม่ สั่น ปฏิบัติได้ คล่องแคล่ว ถูกต้องและ รวดเร็วใน ขณะปฏิบัติการ พยาบาล สามารถตัดสินใจเลือก ใช้หัวเข็มได้ เหมาะสมกับ ผู้ป่วย		ด้าน มือไม่สั่น ปฏิบัติได้ คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็วขณะปฏิบัติ การพยาบาล และ สามารถตัดสินใจเลือก ใช้หัวเข็มได้เหมาะสม กับผู้ป่วย	
10.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การ เจาะเลือด	สถานการณ์ จำลอง	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด หรือการให้สารละลาย ทางหลอดเลือดดำ ใน ด้าน มือไม่สั่น ปฏิบัติได้	

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (ใช้กับกลุ่มทดลอง)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
11.	การให้สาร ละลายทาง หลอดเลือดดำ ในด้าน มือไม่ สิ้น ปฏิบัติได้ คล่องแคล่ว ถูกต้องและ รวดเร็วใน ขณะเก็บ อุปกรณ์ ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การ เจาะเลือด การให้สาร ละลายทาง หลอดเลือดดำ เรื่องการใส่ สายสวน ปัสสาวะ และ	การอภิปรายกลุ่ม	คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็วขณะเก็บ อุปกรณ์ เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด หรือการให้สารละลาย ทางหลอดเลือดดำ เรื่อง การใส่สายสวน ปัสสาวะ และเรื่อง การส่งเวร	

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
12.	เรื่อง การส่ง เวอร์ ปัจฉิมนิเทศ		1. เพื่อให้นักศึกษาได้ ร่วมกันอภิปราย ร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับความเชื่อ มั่นในตนเองเกี่ยว กับการฝึกปฏิบัติ งานบนหอผู้ป่วย 2. เพื่อให้นักศึกษา แสดงความรู้สึก เกี่ยวกับการ เข้าร่วมกิจกรรม กลุ่ม	1. ผู้วิจัยและนักศึกษา อภิปรายและสรุปร่วมกัน อภิปรายและสรุปร่วมกัน ถึงประโยชน์ที่ได้รับจาก การเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่ม ที่มีต่อความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย 2. ผู้วิจัยสอบถามความ รู้สึกของนักศึกษาหลัง จากได้เข้าร่วมกิจกรรม กลุ่ม 3. ผู้วิจัยกล่าวทอพอใจ นักศึกษาและกล่าวปิด

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 1

<u>ชื่อเรื่อง</u>	ปฐมนิเทศ
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	จักรราศรี
<u>จุดมุ่งหมาย</u>	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับนักศึกษาที่ได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 2. เพื่อสร้างความเป็นกันเองและบรรยากาศที่ดีภายในกลุ่ม 3. เพื่อให้นักศึกษาได้ทราบหลักการของการได้รับโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วิธีดำเนินการ</u>	1. ผู้วิจัยตนเองและให้นักศึกษาแต่ละคนแนะนำซึ่งกันและกันโดยใช้กิจกรรม "จักรราศรี" ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาแต่ละคนหยิบฉลาก 1.2 เมื่อผู้วิจัยให้สัญญาณเริ่มให้นักศึกษาเปิดฉลากของตนเอง ซึ่งเป็นชื่อของจักรราศรี และชื่อของสัญลักษณ์ของจักรราศรี ที่คู่กัน แล้วให้นักศึกษาหาคู่ของตน 1.3 เมื่อนักศึกษาแต่ละคนได้คู่ของตนแล้ว ให้แต่ละคู่ซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกัน ใช้เวลา 10 นาที 1.4 ให้แต่ละคู่ออกมารายงานผล เรียงลำดับตามจักรราศรี 1.5 ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นจากกิจกรรม

2. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เพื่อให้นักศึกษาทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความคุ้นเคย
3. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายวิธีการการได้รับโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
4. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามจนเข้าใจ
5. ผู้วิจัยและนักศึกษาร่วมกันสรุปวัตถุประสงค์ ของการได้รับโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

อุปกรณ์

1. กระดาษสีตัดเป็นสี่เหลี่ยมสำหรับทำฉลาก
2. ปากกา
3. กล่องใส่ฉลาก
4. ตารางการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ และความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา
2. สังเกตจากการอภิปราย และการสรุปของนักศึกษา

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 2

<u>ชื่อเรื่อง</u>	ฝึกความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ปวย เรื่อง การส่งเวร ในด้าน ส่งเวรได้ละเอียด ครอบคลุม รวดเร็ว และเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	อภิปรายกลุ่ม เรื่อง "ประวัติผู้ปวย"
<u>จุดมุ่งหมาย</u>	เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกลำดับความสำคัญของเนื้อหาในการส่งเวร
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วิธีดำเนินการ</u>	1. <u>ขั้นมีส่วนร่วม</u> ผู้วิจัยให้นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้นักศึกษาเลือกหัวหน้ากลุ่มและเลขานุการกลุ่ม 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารและใบกำหนดงาน 1.3 ให้นักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามใบกำหนดงาน โดยมีหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย และมีเลขานุการเป็นผู้บันทึก 1.4 ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปรายกลุ่มและสรุป 2. <u>ขั้นวิเคราะห์</u> 2.1 ให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของเนื้อหาในการส่งเวรอีกครั้ง 2.2 ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม

3. ขั้นสรุปและประสพต์หลักการ

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของเนื้อหาในการส่งเวร
- 3.2 ให้นักศึกษาร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมโดยเน้นเกี่ยวกับการลำดับความสำคัญของเนื้อหาในการส่งเวร

4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ให้นักศึกษาให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยที่ผู้วิจัยเป็นผู้ที่คอยกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักศึกษาแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับการลำดับความสำคัญของเนื้อหาในการส่งเวร

อุปกรณ์

1. เอกสารประวัติผู้ป่วย
2. ใบกำหนดงาน

ประเมินผล

1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา
2. สังเกตจากการอภิปรายของนักศึกษาและการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะซึ่งกันและกัน

เอกสารประวัติผู้ป่วย

นางนิภา สุขสม อายุ 45 ปี ปวดท้องข้างขวามากก่อนมาโรงพยาบาล 1 วัน ปฏิเสธ
การแพ้ยาและการได้รับการผ่าตัดอื่นใดก่อนหน้านี้ มีโรคประจำตัวคือ ปวดศีรษะบ่อย ๆ ซึ่งส
ารับประทานเองมาประมาณ 1-2 ปี ไม่เคยไปรักษากับแพทย์ ผู้ป่วยเล่าว่า 2-3 วัน ก่อนมา
โรงพยาบาล มีไข้ ปวดท้องที่ข้างขวา วันนี้ปวดมากจึงมาโรงพยาบาล

แรกรับ T=38 c P=88/min R=24/min BP=130/70 mmHg มีไข้ บ่นปวดท้อง
ข้างขวา กดเจ็บ ไม่ปวดศีรษะ ไม่มีอาการคลื่นไส้อาเจียน รู้สึกตัวดีพูดคุยรู้เรื่อง

คำสั่งแพทย์

1. 5% N/2 1,000 cc v 120 cc/hr
2. Set O.R for Appendectomy at 17.00 น.
3. Clean and Shave Abdomen
4. NPO

ใบกำหนดงาน

ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มปฏิบัติดังนี้

1. เลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้นำการอภิปรายกลุ่ม
2. เลือกเลขานุการกลุ่ม 1 คน ทำหน้าที่บันทึกผลงานของกลุ่ม
3. อ่านเอกสารประวัติผู้ป่วย แล้วให้นักศึกษาทุกคนในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นและเรียงลำดับความสำคัญในการส่งเวรพร้อมทั้งเติมข้อความจากเอกสารประวัติผู้ป่วยใส่ลงหลังหัวข้อที่กำหนดให้ ดังนี้
 - 3.1 การรักษา
 - 3.2 การให้การพยาบาล
 - 3.3 อาการสำคัญ
 - 3.4 อาการปัจจุบัน
 - 3.5 ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 3

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง
การส่งเวร ในด้านส่งเวรได้เสียงดังฟังชัด ตอบปัญหาการ
เปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยได้เมื่อถูกถาม

ชื่อกิจกรรม

สถานการณ์จำลอง เรื่อง หัวหน้าทีมมือใหม่

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบน
หอผู้ป่วย ในด้านส่งเวรด้วยเสียงดังฟังชัด ตอบปัญหาการ
เปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยได้เมื่อถูกถาม

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้เทคนิคสถานการณ์จำลอง ซึ่งมี
ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1. ขั้นมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยให้นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ที่ต้องการให้นักศึกษาได้เรียนรู้
และผู้วิจัยเล่าสถานการณ์จำลอง เรื่อง หัวหน้าทีมมือใหม่
ผู้วิจัยและนักศึกษาช่วยกันเลือกผู้แสดงบทบาท
- 1.2 นักศึกษาแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง ไปตามลำดับ
ที่เตรียมไว้ สำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดู

ขั้นที่ 2. ขั้นวิเคราะห์

- 2.1 ให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ
ในขณะปฏิบัติกิจกรรม
- 2.2 ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง
และบทบาทของผู้แสดง

ขั้นที่ 3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองอีกครั้ง
- 3.2 ให้นักศึกษาร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการ
ปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นให้เกิดความรู้สึก และ
แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
เกี่ยวกับการส่งเวรในด้านส่งเวรได้เสียงดังฟังชัด
ตอบคำถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยได้
เมื่อถูกถาม

ขั้นที่ 4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ให้นักศึกษาให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัย
เป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักศึกษาแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน
เกี่ยวกับความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่
มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการส่งเวรในด้าน
ส่งเวรได้เสียงดังฟังชัดตอบคำถามเกี่ยวกับการ
เปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยได้เมื่อถูกถาม

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตการอภิปรายของนักศึกษา และการให้ข้อมูลย้อนกลับ
การเสนอแนะซึ่งกันและกัน

สถานการณ์จำลอง เรื่อง "หัวหน้าทีมมือใหม่"

ชลิดา เพิ่งจบการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต ได้เข้าทำงานที่โรงพยาบาลหัวเจียว เป็นเวลา 1 สัปดาห์ และในวันนี้จะต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าทีมวันแรก ชลิดา รู้สึกตื่นเต้น และขาดความเชื่อมั่นอย่างมาก

ฉากที่ 1

หัวหน้าหอผู้ป่วย : ชลิดา ชันจ์จะมาทำงานแต่เช้าเลย

ชลิดา : หนูรู้สึกตื่นเต้นและขาดความเชื่อมั่นในการทำงานวันนี้ค่ะ เลขาขึ้นมาศึกษาข้อมูลผู้ป่วยก่อนค่ะ

หัวหน้าหอผู้ป่วย : ชลิดา ขึ้นเวรมาแล้ว 1 สัปดาห์ รู้จักผู้ป่วยทุกคนแล้วรับทราบอาการเปลี่ยนแปลงและการรักษาผู้ป่วยมาตลอด นำเอาส่วนนี้มาใช้ประโยชน์ต่อการทำงานจริงๆ

ชลิดา : ขอบคุณค่ะ

ฉากที่ 2

เมื่อถึงเวลาที่เวรคิกส่งเวรให้เวรเช้า

หัวหน้าทีมเวรคิก : ยอดยกมา 2 คน ไม่มีรับใหม่ ไม่มีจำหน่าย คงเหลือ 2 คน

เตียง 1 นางบุญศรี อายุ 30 ปี Fever cause เมื่อวานเวรเช้า

14.00 น. มีไข้ 38 องศา ให้ยาลดไข้แล้ว 2 เม็ด หลังจากนั้น

ไม่มีไข้ V/S อื่นดี รับประทานอาหารได้ ยามี Paracetamol

1-2 tabs for fever q 4-6 hrs. Void 4-5 ครั้ง

ถ่าย 1 ครั้ง ปกติ

เตียง 4 นางแดง อายุ 40 ปี Appendicitis ทำ Appendectomy

เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2540 วันนี้ Post Operation วันที่ 3 ผู้ป่วย
ลุก Ambulate ได้ดี IV off แล้ว เริ่มอาหารเหลว เมื่อวานเวรบ้าน
รับประทานได้ดี ท้องไม่อืด มีเรอและผายลมแล้ว ผลแห้งดีไม่มี
discharge VVoid 4-5 ครั้ง ยังไม่ถ่าย

ฉากที่ 3

เมื่อแพทย์มาตรวจอาการผู้ป่วยมีการเปลี่ยน Order เดียง 4 ให้อาหารอ่อนย่อยง่าย และส
กักอีกเสบให้อีก 3 วัน แล้ว off ได้ เดียง 1 ถ้าวันนี้ไม่มีไข้อีก Plan ให้กลับบ้านได้
พรุ่งนี้ให้ยาเดิมกลับบ้าน และเมื่อถึงเวลาส่งเวรระหว่างเวรเข้ากับเวรบ้าน

ชลิดา : ยอดออกมา 2 เดียง ไม่มีรับใหม่ ไม่มีจำหน่าย คงเหลือ 2 เดียง
เดียง 1 นางบุญศรี อายุ 30 ปี Fever cause วันนี้ไม่มีไข้ ทม
มาตรวจอาการ (พบเสียงเบาลง) Plane ให้กลับบ้านได้ถ้าวันนี้
ไม่มีไข้

หัวหน้าทีมเวรบ้าน : อะไรนะหมอ Plan ว่ายังงั้นนะพี่ไม่ได้ยินเลย

ชลิดา : (พบเสียงดังขึ้น) หมอ Plane จะให้กลับบ้านพรุ่งนี้ถ้าวันนี้ไม่มีไข้คะ
ส่วนหากกลับบ้านให้ยาเดิม v/s อื่นดี รับประทานอาหารได้ Void
3-4 ครั้ง ถ่าย 1 ครั้ง ปกติ
เดียง 4 นางแดง อายุ 40 ปี Appendicitis ทำ Appendectomy
เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2540 วันนี้ Post Operation วันที่ 3 ผู้ป่วย
ลุก Ambulate ได้ดี IV off แล้ว เริ่มอาหารเหลว เมื่อวานนี้
วันนี้เปลี่ยนเป็นอาหารอ่อน ย่อยง่าย รับประทานได้ดี ท้องไม่อืด
มีเรอและผายลมดี ผลแห้งดีไม่มี discharge V/S 14.00 น.
มีไข้ 38 องศา

หัวหน้าทีมเวรบ้าน : รายงานหมอหรือยัง

ชลิดา : รายงานแล้วค่ะ หมอให้ observe V/S ทุก 4 ชั่วโมง หมอบอกว่า

และให้อาจเกิดจากการคั้นน้ำน้อยไป ให้ผู้ป่วยคั้นน้ำมาก ๆ และให้
 ประทานยาแก้แสบต่ออีก 3 วัน ให้ off ได้ Void 3-4 ครั้ง
 ยังไม่ถ่าย

หัวหน้าหอผู้ป่วย : ชลิดา ถ้าส่งเวรได้เสียงดังกว่านี้หน่อจะดีมาก เพราะถ้าส่งเวร
 เสียงเบาจะทำให้ผู้รับเวรไม่ได้ยิน และต้องถามซ้ำทำให้เสียเวลา
 ส่วนการส่งเวร ชลิดา ตอบคำถามได้ดีแล้ว เราต้องเข้าใจอาการ
 ของผู้ป่วยและความสัมพันธ์กับการรักษาของหมอ ต่อไปหนูคงส่งเวรได้
 อย่างมีความเชื่อมั่นมากกว่านี้

ชลิดา : ขอบคุณมากค่ะ ที่ให้คำแนะนำหนูจะจำไว้และปฏิบัติตาม

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 4

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็วในขณะเตรียมเครื่องมือ

ชื่อกิจกรรม

กรณีตัวอย่าง เรื่อง นิสา เตรียมอุปกรณ์การใส่สายสวนปัสสาวะ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะเตรียมเครื่องมือ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้เทคนิคกรณีตัวอย่าง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1. ขั้นมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยให้นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะเตรียมเครื่องมือ
- 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง นิสา เตรียมอุปกรณ์การใส่สายสวนปัสสาวะ

ขั้นที่ 2. ขั้นวิเคราะห์

- 2.1 ให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับกรณีตัวอย่าง เรื่อง
นิสา เตรียมอุปกรณ์การใส่สายสวนปัสสาวะ
- 2.2 ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีตัวอย่าง
เรื่อง นิสา เตรียมอุปกรณ์การใส่สายสวนปัสสาวะ

ขั้นที่ 3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการ
การใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้
คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะที่เตรียม
เครื่องมือ
- 3.2 ให้นักศึกษาร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการ
ปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นให้เกิดความรู้สึก และ
แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
เกี่ยวกับการใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น
ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะที่เตรียม
เครื่องมือ

ขั้นที่ 4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ให้นักศึกษาให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัย
เป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักศึกษาแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน
เกี่ยวกับความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่
มีความเชื่อมั่นในตนเอง เกี่ยวกับการใส่สายสวน
ปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง
และรวดเร็วในขณะที่เตรียมเครื่องมือ

อุปกรณ์

1. เอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง นิศาเตรียมอุปกรณ์การใส่
สายสวนปัสสาวะ
2. อุปกรณ์การใส่สายสวนปัสสาวะ

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตการอภิปรายของนักศึกษา และการให้ข้อมูลย้อนกลับ
การเสนอแนะซึ่งกันและกัน

กรณีตัวอย่าง เรื่อง นิส้า เตรียมเครื่องมือในการใส่สายสวนปัสสาวะ

นิส้า เป็นนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ในวันพรุ่งนี้ นิส้า จะสอบเกี่ยวกับการเตรียมอุปกรณ์ในการใส่สายสวนปัสสาวะ วันนี้ นิส้าจึงอ่านหนังสือทั้งวัน และมั่นใจว่าจำได้หมดเกี่ยวกับการเตรียมอุปกรณ์ ส่วนสาลิได้ชวนนิส้าไปขอืมอุปกรณ์จากอาจารย์มาฝึก แต่นิส้ามั่นใจว่าท่องจำได้หมดแล้วจึงไม่ไปด้วย

ต่อมาในวันสอบนิส้าจำขั้นตอนได้ แต่เวลาปฏิบัติจริงพอเห็นเครื่องมือและอุปกรณ์แล้วขาดความเชื่อมั่นในการเตรียมอุปกรณ์ เนื่องจากไม่คุ้นเคยกับเครื่องมือเหล่านี้เลย เมื่อจะหยิบอุปกรณ์และเตรียมตามลำดับขั้น ก็เกิดอาการมือสั่น ไม่คล่องแคล่ว ในขณะที่สาลิกลับปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง และมือไม่สั่น

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 5

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็วในขณะปฏิบัติการพยาบาล

สื่อกิจกรรม

เทคนิคแม่แบบ เรื่อง การปฏิบัติการใส่สายสวนปัสสาวะ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะปฏิบัติการพยาบาล

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้เทคนิคแม่แบบ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การปฏิบัติการใส่สายสวนปัสสาวะ และบอกถึงวัตถุประสงค์ของการใส่สายสวนปัสสาวะ

ขั้นที่ 2. ขั้นเสนอแม่แบบ

2.1 ผู้วิจัยเป็นแม่แบบในการปฏิบัติการใส่สายสวนปัสสาวะตามลำดับขั้นตอนจนจบ

- 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาเลียนแบบผู้วิจัยโดยปฏิบัติการใส่สาย
สวนปัสสาวะที่ละคนกับหุ่นจนกระทั่งปฏิบัติได้ถูกต้องทุกคน
ถ้าปฏิบัติไม่ถูกต้องให้ปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการ
การใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้
คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะปฏิบัติการ
พยาบาล
- 3.2 ให้นักศึกษาร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการ
ปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นให้เกิดความรู้สึก และ
แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
เกี่ยวกับการใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น
ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะปฏิบัติ
การพยาบาล และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. Set สวนปัสสาวะ
2. น้ำยา Savlon 1:100
3. K-Y jelly
4. ถุงมือ Steriled
5. ชามรูปไต
6. หุ่นสำหรับสวนปัสสาวะ

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตจากการปฏิบัติงานของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตการอภิปรายของนักศึกษา และการให้ข้อมูลย้อนกลับ
การเสนอแนะซึ่งกันและกัน

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 6

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็วในขณะเก็บอุปกรณ์

ชื่อกิจกรรม

สถานการณ์จำลอง เรื่อง อมรา เก็บอุปกรณ์การใส่สายสวนปัสสาวะ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะเก็บอุปกรณ์

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้เทคนิคสถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1. ขั้นมีส่วนร่วม

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ที่ต้องการให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และผู้วิจัยเล่าสถานการณ์จำลอง เรื่อง อมราเก็บอุปกรณ์การใส่สายสวนปัสสาวะ ผู้วิจัยและนักศึกษาช่วยกันเลือกผู้แสดงบทบาท
- 1.2 นักศึกษาแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง ไปตามลำดับที่เตรียมไว้ สำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดู

ขั้นที่ 2. ขั้นวิเคราะห์

- 2.1 ให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ
ในขณะปฏิบัติกิจกรรม
- 2.2 ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง
และบทบาทของผู้แสดง

ขั้นที่ 3. ขั้นสรุปและประสิทธิ์หลักการ

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองอีกครั้ง
- 3.2 ให้นักศึกษาร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการ
ปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นให้เกิดความรู้สึก และ
แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
เกี่ยวกับการใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น
ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะเก็บ
อุปกรณ์

ขั้นที่ 4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ให้นักศึกษาให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัย
เป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักศึกษาแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน
เกี่ยวกับความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่
มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการใส่สายสวน
ปัสสาวะในด้านมือไม่สั่นปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง
และรวดเร็วในขณะเก็บอุปกรณ์

อุปกรณ์

1. เอกสาร สถานการณ์จำลอง เรื่อง อมรา เก็บอุปกรณ์การใส่สายสวนปัสสาวะ
2. อุปกรณ์การใส่สายสวนปัสสาวะ

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตการอภิปรายของนักศึกษา และการให้ข้อมูลย้อนกลับ
การเสนอแนะซึ่งกันและกัน

สถานการณ์จำลอง เรื่อง อมราเก็บอุปกรณ์การใส่สายสวนปัสสาวะ

ฉากที่ 1

บนหอพักนักศึกษา อมรา นั่งคุยอยู่กับดาว เรื่องการขึ้นปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

อมรา : วันนี้เราไปรับ case มา พรุ่งนี้ผู้ป่วยจะต้องเปลี่ยนสายสวนปัสสาวะใหม่
เรากำลังกังวลใจมาก กลัวว่าจะปฏิบัติงานได้ไม่ดี

ดาว : ทำไมถึงคิดอย่างนั้นล่ะ

อมรา : เป็นยังไงไม่รู้ พออยู่ต่อหน้าอาจารย์ จะทำอะไรก็มือไม้สั่นสั่น ขาดความ
มั่นใจในการทำงาน คราวที่แล้วเราก็มือไม้สั่น กลัวจะเก็บอุปกรณ์เสร็จ
ใช้เวลาดังนาน ถูกอาจารย์หักคะแนนด้วย ทำไมเธอเวลาฝึกปฏิบัติการถึง
ทำได้ถูกต้อง มือไม้สั่นเลยล่ะ

ดาว : เธออย่าคิดกังวลล่วงหน้าเลย เตรียมตัวให้ดี ฝึกปฏิบัติตามคู่มือในหนังสือ
และทำความเข้าใจ พรุ่งนี้จะได้ทำงานได้อย่างถูกต้อง

อมรา : ขอบใจมาก เราจะทำตามที่คุณแนะนำ

ฉากที่ 2

บนหอผู้ป่วย หลังจากอมรา ใส่สายสวนปัสสาวะเรียบร้อยแล้ว ก็เตรียมเก็บอุปกรณ์
ต่อหน้าอาจารย์นิเทศงานบนหอผู้ป่วย อมรา เริ่มมีอาการมือสั่นเล็กน้อย

อาจารย์ : อมรา ไม่ต้องรีบร้อนขนาดนั้น นึกขึ้นตอนไหนดี ๆ ว่าจะต้องเก็บอะไร
ก่อนหลัง เมื่อคืนนี้ได้อ่านหนังสือเตรียมมาแล้วหรือเปล่า

อมรา : อ่านมาแล้วค่ะ

อาจารย์ : อ่านแล้วทำความเข้าใจ และได้ลองฝึกปฏิบัติเองบ้างหรือเปล่า

อมรา : หนูทำตามที่คุณอาจารย์บอกทุกอย่างเลยล่ะ

อาจารย์ : ถ้าอย่างนั้นก็น่าจะเกิดความมั่นใจในการฝึกปฏิบัติงาน เพราะมันไม่ยาก
ไปกว่าที่หนูอ่านหนังสือ แล้วทำความเข้าใจและฝึกปฏิบัติมาหรอก

อมรา : ค่ะ อาจารย์

อมราเริ่มเก็บอุปกรณ์การใส่สายสวนปัสสาวะตามลำดับขั้น ด้วยความถูกต้อง มือไม่สั่น และกระทำได้คล่องแล้วขึ้น

อาจารย์ : ดีมากอมรา หนูรู้จักปรับปรุงตัวเองได้ดีขึ้น เห็นไหมการเก็บอุปกรณ์การใส่สายสวนปัสสาวะ ไม่ยากอย่างที่เราคิด ถ้าเรามีการเตรียมตัวมาดี ตั้งสมาธิดี ๆ ก่อนปฏิบัติการพยาบาล เราก็จะเกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานมากขึ้น

อมรา : ขอบคุณค่ะ อาจารย์

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 7

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวนปัสสาวะในด้านสามารถตัดสินใจเลือกใช้ขนาดของสายสวนปัสสาวะได้เหมาะสมกับผู้ป่วย

ชื่อกิจกรรม

กรณีตัวอย่าง เรื่อง ใช้สายสวนปัสสาวะเบอร์ไหนดี

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะในด้านสามารถตัดสินใจเลือกใช้ขนาดของสายสวนปัสสาวะได้เหมาะสมกับผู้ป่วย

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้เทคนิคกรณีตัวอย่าง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1. ขั้นมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยให้นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะในด้านสามารถตัดสินใจเลือกใช้ขนาดของสายสวนปัสสาวะได้เหมาะสมกับผู้ป่วย
- 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง ใช้สายสวนปัสสาวะเบอร์ไหนดี

ขั้นที่ 2. ขั้นวิเคราะห์

- 2.1 ให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการณัติตัวอย่าง เรื่อง
ใช้ส่าสว่นปัสสาวะเบอร์โหนด
- 2.2 ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการณัติตัวอย่าง
เรื่อง ใช้ส่าสว่นปัสสาวะเบอร์โหนด

ขั้นที่ 3. ขั้นสรุปและสรุปหลักการ

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับการเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการ
การใช้ส่าสว่นปัสสาวะในด้านสามารถตัดสินใจเลือกใช้
ขนาดของส่าสว่นปัสสาวะได้เหมาะสมกับผู้ปวย
- 3.2 ให้นักศึกษาร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการ
ปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นให้เกิดความรู้สึก และ
แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
เกี่ยวกับการใช้ส่าสว่นปัสสาวะในด้านสามารถตัดสินใจ
เลือกใช้ขนาดของส่าสว่นปัสสาวะได้เหมาะสมกับผู้ปวย

ขั้นที่ 4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ให้นักศึกษาให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัย
เป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักศึกษาแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน
เกี่ยวกับการรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่
มีความเชื่อมั่นในตนเอง เกี่ยวกับการใช้ส่าสว่น
ปัสสาวะในด้านสามารถตัดสินใจเลือกใช้ขนาดของ
ส่าสว่นปัสสาวะได้เหมาะสมกับผู้ปวย

อุปกรณ์

เอกสาร กรณีตัวอย่าง เรื่อง ใช้ส่วส่วนปัสส่วส่วนเบอ์ไหนด

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตการอภิปรายของนักศึกษา และการให้ข้อมูลย้อนกลับ
การเสนอแนะซึ่งกันและกัน

กรณีตัวอย่าง เรื่อง "ใส่สายสวนปัสสาวะเบอร์ไหนดี"

วันทิพย์ เป็นนักศึกษาพยาบาลปี 3 ขณะนี้ได้ขึ้นฝึกงานที่หอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง ได้รับให้ดูแลผู้ป่วย อายุ 25 ปี ผู้ป่วยรายนี้จะต้องทำผ่าตัดเกี่ยวกับระบบทางเดินปัสสาวะ วันทิพย์ได้อ่านหนังสือ และคู่มือการปฏิบัติการพยาบาลมาล่วงหน้าอย่างดี พร้อมได้ลงฝึกปฏิบัติเองก่อนขึ้นทำงานบนหอผู้ป่วย

วันรุ่งขึ้น วันทิพย์ จะต้องใส่สายสวนปัสสาวะให้ผู้ป่วย วันทิพย์ได้เตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว จึงได้ไปเลือกขนาดของสายสวนปัสสาวะไว้ จากคู่มือที่ได้อ่านบอกไว้ว่า ถ้าผู้ป่วยอายุน้อยจะต้องเลือกเบอร์น้อย ๆ เนื่องจากท่อทางเดินปัสสาวะยังอยู่ในสภาพยืดหยุ่นได้ดี ยังไม่มีการหย่อนยานของกล้ามเนื้อ ดังนั้นวันทิพย์จึงเลือกสายสวนปัสสาวะ เบอร์ 18 (เบอร์เล็กที่สุด คือ เบอร์ 14 สำหรับเด็ก)

เมื่อนำอุปกรณ์ไปที่เตียงผู้ป่วย วันทิพย์ก็เริ่มปฏิบัติการตามขั้นตอนของการใส่สายสวนปัสสาวะ ปรากฏว่าเมื่อถึงเวลาต้องใส่สายสวนปัสสาวะเข้าไปในท่อทางเดินปัสสาวะ พบว่าท่อทางเดินปัสสาวะของผู้ป่วยขยายใหญ่กว่าปกติ เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดิน และวันทิพย์ก็ได้ศึกษาข้อมูลในเรื่องนี้ของผู้ป่วยก่อนมุงแต่ต้องตามตำราเท่านั้น ทำให้ต้องเสียเวลาในการเปลี่ยนสายสวนปัสสาวะเบอร์ใหม่ และผู้ป่วยต้องคอยนาน รวมทั้งต้องเปลี่ยนถุงมือคู่มืออีกด้วย

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 8

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่วถูกต้องและรวดเร็วในขณะเตรียมเครื่องมือ

ชื่อกิจกรรม

การอภิปรายกลุ่ม เรื่อง การเตรียมเครื่องมือในการเจาะเลือด และการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะเตรียมเครื่องมือ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1. ขั้นมีส่วนร่วม

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
- 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารและใบกำหนดงาน

- 1.3 ให้นักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นตามใบกำหนดงาน โดยมีหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้
ดำเนินการอภิปราย และมีเลขานุการเป็นผู้บันทึก

ขั้นที่ 2. ขั้นวิเคราะห์

- 2.1 ให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการเตรียมเครื่องมือ
ในการการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอด
เลือดซ้ำอีกครั้ง
- 2.2 ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระที่ได้จากการ
ปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นที่ 3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของเนื้อหาในการ
เตรียมเครื่องมือในการการเจาะเลือดและการให้สาร
ละลายทางหลอดเลือดซ้ำ
- 3.2 ให้นักศึกษาสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม
โดยเน้นเกี่ยวกับการเตรียมเครื่องมือในการการเจาะ
เลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดซ้ำ

ขั้นที่ 4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ให้นักศึกษาให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยที่ผู้วิจัยเป็น
ผู้ที่คอยกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักศึกษาแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับ
การเตรียมเครื่องมือในการการเจาะเลือดและการให้สาร
ละลายทางหลอดเลือดซ้ำ

อุปกรณ์

1. เอกสารของผู้ป่วยที่จะต้องให้น้ำเกลือและเจาะเลือด
2. ใบกำหนดงาน

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตจากการปฏิบัติงานของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการอภิปรายของนักศึกษาและการให้ข้อมูล
ย้อนกลับ การเสนอแนะซึ่งกันและกัน

เอกสารของผู้ป่วยที่จะต้องให้น้ำเกลือและเจาะเลือด

นางสมศรี ชาวนา อายุ 35 ปี มาโรงพยาบาลด้วยเรื่องปวดท้องข้างขวามาก มี
อาการคลื่นไส้ อาเจียน กดเจ็บบริเวณท้องข้างขวา แพทย์ตรวจอาการพบว่าเป็น
Appendicitis มี order ให้ set OR ทำ Appedectomy Stat และสั่งให้ IV fluid
5% D/_{N/2} 1,000 cc พร้อมเจาะ Lab HIV, Blood group, CBC

ใบกำหนดงาน

ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มปฏิบัติดังนี้

1. เลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้นำการอภิปรายกลุ่ม
2. เลือกเลขานุการกลุ่ม 1 คน ทำหน้าที่บันทึกผลงานของกลุ่ม
3. อ่านเอกสารของผู้ป่วยที่จะต้องให้น้ำเกลือและเจาะเลือด แล้วให้นักศึกษาในกลุ่มทุกคนร่วมแสดงความคิดเห็นและเรียงลำดับขั้นในการเตรียมอุปกรณ์สำหรับให้น้ำเกลือและเจาะเลือดโดยเติมข้อความหลังหัวข้อที่กำหนดให้ดังต่อไปนี้
 - 3.1 อุปกรณ์สำหรับการให้น้ำเกลือได้แก่
 - 3.2 อุปกรณ์สำหรับการเจาะเลือดได้แก่

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 9

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่วถูกต้องและรวดเร็วในขณะปฏิบัติการพยาบาล และสามารถตัดสินใจเลือกใช้หัวเข็มได้เหมาะสมกับผู้ป่วย

ชื่อกิจกรรม

เทคนิคแม่แบบ เรื่อง การเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะปฏิบัติการพยาบาล และสามารถตัดสินใจเลือกใช้หัวเข็มได้เหมาะสมกับผู้ป่วย

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้เทคนิคแม่แบบ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้
ขั้นที่ 1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การปฏิบัติการใส่สายสวนปัสสาวะ และบอกถึงวัตถุประสงค์ของการใส่สายสวนปัสสาวะ

ขั้นที่ 2. ขั้นเสนอแนะแบบ

- 2.1 ผู้วิจัยเป็นแม่แบบในการปฏิบัติการใส่สาสส่วนปัสสาวะตามลำดับขั้นตอนจนจบ
- 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาเลียนแบบผู้วิจัยโดยปฏิบัติการใส่สาสส่วนปัสสาวะที่ละคนกับหุ่นจนกระทั่งปฏิบัติได้ถูกต้องทุกคน ถ้าปฏิบัติไม่ได้ให้ปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการใส่สาสส่วนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะปฏิบัติการพยาบาล
- 3.2 ให้นักศึกษาร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นให้เกิดความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการใส่สาสส่วนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะปฏิบัติการพยาบาล และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. ขวดน้ำเกลือ
2. สาสน้ำเกลือ แบบต่าง ๆ
3. Transpore, Micropore
4. Jelco ขนาดต่าง ๆ
5. Tunique

6. อับใส่สำลีชุบ 70% Alcohol
7. หัวเข็มขนาดต่าง ๆ
8. Tube ใส่เลือด
9. Syringe ขนาดต่าง ๆ
10. สติ๊กเกอร์ป้ายชื่อผู้ป่วย

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตการอภิปรายของนักศึกษา และการให้ข้อมูลย้อนกลับ
การเสนอแนะซึ่งกันและกัน

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่วถูกต้องและรวดเร็วในขณะเก็บอุปกรณ์

สื่อกิจกรรม

สถานการณ์จำลอง เรื่อง การ Off IV fluid และการเก็บอุปกรณ์หลังจากเจาะเลือด และการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะเก็บอุปกรณ์

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้เทคนิคสถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1. ขั้นมีส่วนร่วม

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ที่ต้องการให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และผู้วิจัยเล่าสถานการณ์จำลอง เรื่อง อิงอร Off IV fluid และเก็บอุปกรณ์หลังจากการเจาะเลือด และการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ผู้วิจัยและนักศึกษา ช่วยกันเลือกผู้แสดงบทบาท

- 1.2 นักศึกษาแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง ไปตามลำดับ
ที่เตรียมไว้ สำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดู

ขั้นที่ 2. ขั้นวิเคราะห์

- 2.1 ให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ
ในขณะปฏิบัติกิจกรรม
- 2.2 ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง
และบทบาทของผู้แสดง

ขั้นที่ 3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองอีกครั้ง
- 3.2 ให้นักศึกษาร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการ
ปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นให้เกิดความรู้สึก และ
แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
เกี่ยวกับการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ
ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง
และรวดเร็วในขณะเก็บอุปกรณ์

ขั้นที่ 4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ให้นักศึกษาให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัย
เป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักศึกษาแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน
เกี่ยวกับความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่
มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการเจาะเลือดและการ
ให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้
คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะเก็บอุปกรณ์

อุปกรณ์

1. เอกสาร สถานที่จำลอง เรื่อง การ Off IV fluid
และการเก็บอุปกรณ์หลังจากเจาะเลือด และการให้สารละลาย
ทางหลอดเลือดดำ
2. อุปกรณ์การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำและการเจาะเลือด

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตการอภิปรายของนักศึกษา และการให้ข้อมูลย้อนกลับ
การเสนอแนะซึ่งกันและกัน

**สถานการณ์จำลอง เรื่อง การ Off IV fluid และการเก็บอุปกรณ์หลังจากเจาะ
เลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ**

ฉากที่ 1

นิลุ เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ได้รับความรู้ผู้ป่วยที่ต้องให้สารละลายทางหลอดเลือดดำรวมทั้งเจาะเลือดเพื่อส่งตรวจตามคำสั่งแพทย์

นิลุ : ผมน่ะ เราต้องให้น้ำเกลือผู้ป่วยพร้อมเจาะเลือดส่งตรวจด้วย เรายังไม่มีความมั่นใจเลย กลัวจะทำได้

ผน : อ้อ่าเพิ่งขาดความมั่นใจสิ เธอเองก็เตรียมตัวมาอย่างดีแล้วนี่ และอีกอย่างหนึ่ง เธอก็เคยให้น้ำเกลือและเจาะเลือดผู้ป่วยมาก่อนแล้วนี่นา

นิลุ : แต่มันเป็นอย่างไรไม่รู้พอจะต้องให้น้ำเกลือหรือเจาะเลือดที่ไร ต้องเป็นอย่างนี้ทุกที

ฉากที่ 2

ภายหลังจากนิลุ ให้น้ำเกลือและเจาะเลือดเสร็จแล้วกำลังจะเก็บอุปกรณ์

อาจารย์ : นิลุเก็บอุปกรณ์ได้แล้ว

นิลุ : (เริ่มมือสั่นเล็กน้อยขณะเก็บอุปกรณ์)

อาจารย์ : นิลุ อ้อ่ามือสั่นสิคะ เพราะถ้าหนูมือสั่นจะทำให้มีโอกาสเข็มตำมือได้มากขึ้นทำให้โอกาสเสี่ยงสูงขึ้น และเกิดความล่าช้าในการเก็บอุปกรณ์

นิลุ : อาจารย์ขา หนูกลัวจะทำผิด ทำได้ไม่ดี เลखขาดความเชื่อมั่นในการทำงานค่ะ ทั้ง ๆ ที่หนูก็พยายามแล้ว

อาจารย์ : วันนี้หนูทำดีขึ้นมาก และอีกอย่างครูทราบมาว่าหนูมีการเตรียมตัวมาดี ทำได้ถูกขั้นตอน ดังนั้นขอให้นักถึงข้อที่เราเตรียมตัวมาอย่างดีและปฏิบัติตามนั้น รับรองว่าหนูจะต้องทำได้ดีขึ้นเรื่อย ๆ และเกิดความมั่นใจในการทำงานมากขึ้นแน่นอน

นิลุ : (เริ่มทำได้ดีขึ้นมือไม่สั่น) ขอขอบคุณอาจารย์

ฉากที่ 3

นินุ พยายามขออาสาให้สารละลายทางหลอดเลือดดำและเจาะเลือดตลอดมา ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการทำงานมากขึ้น หลังจากนั้นต่อมาอีก 3 วัน หมอสั่งให้เอาน้ำเกลือออกได้

อาจารย์ : นินุ เดี่ยวไปเตรียมตัว Off IV fluid นะ

นินุ : อาจารย์คะหนูเตรียมตัวเรียบร้อยแล้วค่ะ

อาจารย์ : ถ้าอย่างนั้นลงมือทำได้เลย

นินุ : (ปฏิบัติได้คล่องแคล่วขึ้น มือไม่สั่น)

อาจารย์ : นินุ ทำงานได้ดีขึ้นมาก เป็นเพราะหนูพยายามใส่ใจต่อการปฏิบัติการพยาบาล นอกจากการเตรียมตัวมาดี หนูยังใส่ใจในการฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ อีกด้วย

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 11

<u>ชื่อเรื่อง</u>	ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะ และเรื่องการส่งเวร
<u>จุดมุ่งหมาย</u>	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ การใส่สายสวนปัสสาวะ และการส่งเวร
<u>สื่อกิจกรรม</u>	การอภิปรายกลุ่ม เรื่อง ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ การใส่สายสวนปัสสาวะ และการส่งเวร
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วิธีดำเนินการ</u>	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1. <u>ขั้นมีส่วนร่วม</u> 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารและใบกำหนดงาน 1.3 ให้นักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามใบกำหนดงาน โดยมีหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย และมีเลขานุการเป็นผู้บันทึก

ขั้นที่ 2. ขั้นวิเคราะห์

- 2.1 ให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ การใส่สายสวนปัสสาวะ และการส่งเวร
- 2.2 ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นที่ 3. ขั้นสรุปและประยงค์หลักการ

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ การใส่สายสวนปัสสาวะ และการส่งเวร
- 3.2 ให้นักศึกษาสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นเกี่ยวกับการเตรียมเครื่องมือในการการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

ขั้นที่ 4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ให้นักศึกษาให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยที่ผู้วิจัยเป็นผู้ที่คอยกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักศึกษาแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ การใส่สายสวนปัสสาวะ และการส่งเวร

อุปกรณ์

1. เอกสารจากครั้งที่ 2 ถึงครั้งที่ 10
2. ใบกำหนดงาน

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตจากการปฏิบัติงานของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการอภิปรายของนักศึกษาและการให้ข้อมูล
ย้อนกลับ การเสนอแนะซึ่งกันและกัน

ใบกำหนดงาน

ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มปฏิบัติดังนี้

1. เลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้นำการอภิปรายกลุ่ม
2. เลือกเลขานุการกลุ่ม 1 คน ทำหน้าที่บันทึกผลงานของกลุ่ม
3. รวบรวมเอกสารที่แจกให้ แล้วให้นักศึกษาในกลุ่มทุกคนร่วมแสดงความคิดเห็นและ
เรียงลำดับขั้นในการปฏิบัติการพยาบาลทั้ง 3 เรื่องและสรุปหัวข้อที่กำหนดให้ดังต่อไปนี้
 - 3.1 ทำอย่างไรจึงจะมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลในเรื่อง
 - 3.1.1 การส่งเวร
 - 3.1.2 การใส่สายสวนปัสสาวะ
 - 3.1.3 การเจาะเลือดหรือการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 12

ชื่อเรื่อง

ปัจฉิมนิเทศ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักศึกษาได้ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง
เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย
2. เพื่อให้นักศึกษาแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับการได้รับการเข้าร่วม
กิจกรรมกลุ่ม

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักศึกษอภิปรายและสรุปร่วมกันถึงประโยชน์ที่ได้รับ
จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง
เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย
2. ผู้วิจัยสอบถามความรู้สึกของนักศึกษาหลังจากได้รับการเข้าร่วม
กิจกรรมกลุ่ม
3. ผู้วิจัยกล่าวขอชื่นชมและกล่าวปิดโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรม
กลุ่ม

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตความสนใจของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักศึกษา

2. โปรแกรมการการสอนแบบปกติ (ใช้กับกลุ่มควบคุม)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
1.	ปฐมนิเทศ	"จักรราศรี"	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ 2. เพื่อสร้างความเป็นกันเองและบรรยากาศที่ดีภายในกลุ่ม 3. เพื่อให้นักศึกษาได้ทราบหลักการการได้รับโปรแกรมการสอนแบบปกติ	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้นักศึกษาแต่ละคนแนะนำซึ่งกันและกัน โดยใช้กิจกรรม"จักรราศรี" ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาแต่ละคนหยิบฉลาก 1.2 เมื่อผู้วิจัยให้สัญญาณเริ่มให้นักศึกษาเปิดฉลากของตนเองซึ่งเป็นชื่อของจักรราศรี และชื่อของสัญลักษณ์ของจักรราศรีที่คู่กัน แล้วให้นักศึกษาหาคู่ของตน 1.3 เมื่อนักศึกษาแต่ละคนได้คู่ของตนแล้ว ให้แต่ละคู่ซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกัน ใช้เวลา 10 นาที

โปรแกรมการสอนแบบปกติ (ใช้กับกลุ่มควบคุม)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
			1.4 ให้แต่ละคู่ออกมา มารายงานผล เรียงลำดับตาม จักรราศี 1.5 ให้นักศึกษาแสดง ความกิดเห็นจาก กิจกรรม 2. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ ของกิจกรรมเพื่อให้นัก ศึกษาทำความเข้าใจซึ่งกัน และกันเพื่อสร้างความ คุ้นเคย 3. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีการการได้รับโปร แกรมการสอนแบบปกติ 4. เปิดโอกาสให้สมาชิกซัก ถามจนเข้าใจ 5. ผู้วิจัยและนักศึกษาร่วม กันสรุปวัตถุประสงค์ของ การได้รับโปรแกรมการ สอนแบบปกติ

โปรแกรมการสอนแบบปกติ (ใช้กับกลุ่มควบคุม)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
2.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่องการส่ง เวรในด้าน ส่งเวรได้ ละเอียด ครอบคลุม รวดเร็ว และ เรียงลำดับ ความสำคัญ ของปัญหาได้ อย่างถูกต้อง เหมาะสม ปัสสาวะ	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ในด้าน การส่งเวรได้ ละเอียด ครอบคลุม รวดเร็วและเรียงลำดับ ความสำคัญของปัญหาได้ อย่างถูกต้อง เหมาะสม	ครั้งที่ 2-11 ผู้วิจัยดำเนินการ การตามวิธีการสอนแบบ ปกติเป็นขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษา เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนที่ จะสอน และบอก วัตถุประสงค์ของการปฏิบัติ การพยาบาล 2. ขั้นสอน แบ่งเป็น 2.2.1 การบรรยาย ผู้วิจัยอธิบายถึงการ เตรียมเครื่องมือและ อุปกรณ์ วิธีการและ ขั้นตอนในการปฏิบัติการ พยาบาล รวมทั้งข้อควร ระวัง 2.2.2 การสาธิต ผู้วิจัยปฏิบัติการพยาบาล ให้นักศึกษาดู ตั้งแต่เริ่มต้น คือการเตรียมเครื่องมือ และ
3.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ในการส่งเวรได้ เสียงดังฟังชัดตอบปัญหา	

โปรแกรมการสอนแบบปกติ (ใช้กับกลุ่มควบคุม)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
4.	เรื่องการส่ง เวอร์ ในด้าน ส่งเวอร์ได้ เสียงดังฟังชัด ตอบปัญหาการ เปลี่ยนแปลง ของผู้ป่วยได้ เมื่อถูกถาม ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่ สายสวน ปัสสาวะ ใน ด้าน มือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่อง แคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็ว ในขณะเตรียม เครื่องมือ	การเปลี่ยนแปลงของ ผู้ป่วยได้เมื่อถูกถาม เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวน ปัสสาวะ ในด้าน มือไม่ สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วใน ขณะเตรียมเครื่องมือ	อุปกรณ์ จนกระทั่งจบ กระบวนการปฏิบัติการ พยาบาล 3. ขึ้นสรุป ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ นักศึกษาซักถาม และสรุป สิ่งที่ได้จากการเรียน การสอน และผู้วิจัยสรุป เพิ่มเติม

โปรแกรมการสอนแบบปกติ (ใช้กับกลุ่มควบคุม)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
5.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่ สายสวน ปัสสาวะ ใน ด้าน มือไม่ ปฏิบัติได้คล่อง แคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็ว ในขณะปฏิบัติ การพยาบาล	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวน ปัสสาวะ ในด้าน มือไม่ สิ้น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วใน ขณะปฏิบัติการพยาบาล	
6.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่ สายสวน	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวน ปัสสาวะ ในด้าน มือไม่ สิ้น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วใน	

โปรแกรมการสอนแบบปกติ (ใช้กับกลุ่มควบคุม)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
7.	ปัสสาวะ ใน ด้าน มือไม้สั้น ปฏิบัติได้คล่อง แคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็ว ในขณะเก็บ อุปกรณ์ ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่ สายสวน ปัสสาวะ ใน ด้าน สามารถ ตัดสินใจเลือก ใช้ขนาดของ สายสวน ปัสสาวะได้ เหมาะสมกับ ผู้ป่วย	ขณะเก็บอุปกรณ์ เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวน ปัสสาวะ ในด้าน สามารถตัดสินใจเลือก ใช้ขนาดของสายสวน ปัสสาวะได้เหมาะสมกับ ผู้ป่วย	

โปรแกรมการสอนแบบปกติ (ใช้กับกลุ่มควบคุม)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
8.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การ เจาะเลือด การให้สาร ละลายทาง หลอดเลือดดำ ในด้าน มือไม่ สั่น ปฏิบัติได้ คล่องแคล่ว ถูกต้องและ รวดเร็วใน ขณะเตรียม เครื่องมือ	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด หรือการให้สารละลาย ทางหลอดเลือดดำ ใน ด้าน มือไม่สั่น ปฏิบัติได้ คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็วขณะเตรียม เครื่องมือ	
9.	ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การ	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด หรือการให้สารละลาย ทางหลอดเลือดดำ ใน	

โปรแกรมการสอนแบบปกติ (ใช้กับกลุ่มควบคุม)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
10.	เจาะเลือด การให้สาร ละลายทาง หลอดเลือดดำ ในด้าน มือไม่ สั่น ปฏิบัติได้ คล่องแคล่ว ถูกต้องและ รวดเร็วใน ขณะปฏิบัติการ พยาบาล สามารถตัดสินใจเลือก ใช้หัวเข็มได้ เหมาะสมกับ ผู้ป่วย ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การ เจาะเลือด	ด้าน มือไม่สั่น ปฏิบัติได้ คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็วขณะปฏิบัติ การพยาบาล และ สามารถตัดสินใจเลือก ใช้หัวเข็มได้เหมาะสม กับผู้ป่วย เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด หรือการให้สารละลาย ทางหลอดเลือดดำ ใน ด้าน มือไม่สั่น ปฏิบัติได้	

โปรแกรมการสอนแบบปกติ (ใช้กับกลุ่มควบคุม)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
11.	การให้สาร ละลายทาง หลอดเลือดดำ ในด้าน มือไม่ สิ้น ปฏิบัติได้ คล่องแคล่ว ถูกต้องและ รวดเร็วใน ขณะเก็บ อุปกรณ์ ความเชื่อมั่น ในตนเอง เกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วย เรื่อง การ เจาะเลือด การให้สาร ละลายทาง หลอดเลือดดำ เรื่องการใส่ สายสวน ปัสสาวะ และ	คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็วขณะเก็บ อุปกรณ์ เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด หรือการให้สารละลาย ทางหลอดเลือดดำ เรื่อง การใส่สายสวน ปัสสาวะ และเรื่อง การส่งเวร	

โปรแกรมการสอนแบบปกติ (ใช้กับกลุ่มควบคุม)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินการ
12.	เรื่องการส่ง เวอร์ ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้นักศึกษาได้ ร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับความเชื่อ มั่นในตนเองเกี่ยว กับการฝึกปฏิบัติ งานบนหอผู้ป่วย 2. เพื่อให้นักศึกษา แสดงความรู้สึก เกี่ยวกับการ ได้รับการสอนแบบ ปกติ	1. ผู้วิจัยและนักศึกษา อภิปรายและสรุปร่วมกัน ถึงประโยชน์ที่ได้รับจาก การได้รับการสอนแบบ ปกติ ที่มีต่อความเชื่อมั่น ในตนเองเกี่ยวกับการ ฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย 2. ผู้วิจัยสอบถามความ รู้สึกของนักศึกษาหลัง จากได้รับการสอนแบบ ปกติ 3. ผู้วิจัยกล่าวขอใจและ กล่าวปิดโปรแกรมการ สอนแบบปกติ

หมายเหตุ การสอนแบบปกติแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง

ปฐมนิเทศ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อสร้างความเป็นกันเองและบรรยากาศที่ดีภายในกลุ่ม
3. เพื่อให้นักศึกษาได้ทราบหลักการของการได้รับโปรแกรมการสอนแบบปกติ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยตนเองและให้นักศึกษาแต่ละคนแนะนำซึ่งกันและกัน โดยใช้กิจกรรม "จักรราศรี" ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาแต่ละคนหยิบฉลาก
 - 1.2 เมื่อผู้วิจัยให้สัญญาณเริ่มให้นักศึกษาเปิดฉลากของตนเอง ซึ่งเป็นชื่อของจักรราศรี และชื่อของสัญลักษณ์ของจักรราศรีที่คู่กัน แล้วให้นักเรียนศึกษาหาคู่ของตน
 - 1.3 เมื่อนักศึกษาแต่ละคนได้คู่ของตนแล้ว ให้แต่ละคู่ซักถาม ข้อมูลส่วนตัวของกันและกัน ใช้เวลา 10 นาที
 - 1.4 ให้แต่ละคู่ออกมารายงานผล เรียงลำดับตามจักรราศรี
 - 1.5 ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นจากกิจกรรม
2. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เพื่อให้นักศึกษาทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความคุ้นเคย
3. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายวิธีการการได้รับโปรแกรมการสอนแบบปกติ

4. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามจนเข้าใจ
5. ผู้วิจัยและนักศึกษาร่วมกันสรุปวัตถุประสงค์ ของการได้รับ
โปรแกรมการสอนแบบปกติ

อุปกรณ์

1. กระดาษสีตัดเป็นสี่เหลี่ยมสำหรับทำฉลาก
2. ปากกา
3. ก्ल่องใส่ฉลาก
4. ตารางการสอนแบบปกติ

ประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ และความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม
ของนักศึกษา
2. สังเกตจากการอภิปราย และการสรุปของนักศึกษา

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 2

<u>ชื่อเรื่อง</u>	ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การส่งเวร ในด้าน ส่งเวรได้ละเอียด ครบคลุม รวดเร็ว และเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
<u>จุดมุ่งหมาย</u>	เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ในด้าน การส่งเวรได้ละเอียด ครบคลุม รวดเร็ว และเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วิธีดำเนินการ</u>	1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ลักษณะและความสำคัญของการส่งเวร รวมทั้งบอกวัตถุประสงค์ของการส่งเวร 2. <u>ขั้นสอน</u> 2.1 การบรรยาย ผู้วิจัยบรรยายถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเวร การเตรียมตัวในการส่งเวร การรวบรวมข้อมูลของผู้ป่วยที่ใช้ในการส่งเวร การเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาในการส่งเวร 2.2 การสาธิต ผู้วิจัยแจกเอกสารเกี่ยวกับประวัติของผู้ป่วยคนที่ 1 พร้อมแบบบันทึกการส่งเวร หลังจากนั้นผู้วิจัยเตรียมอุปกรณ์รวบรวมข้อมูลของผู้ป่วยที่ใช้ในการส่งเวร เรียงลำดับความสำคัญของปัญหาในการส่งเวร ลงในใบบันทึกการส่งเวร และส่งเวรผู้ป่วยรายนั้นให้นักศึกษาดู

2.3 การฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยแจกเอกสารเกี่ยวกับประวัติของผู้ป่วย คนที่ 2 พร้อมแบบบันทึกการส่งเวร หลังจากนั้นให้นักศึกษา เตรียมอุปกรณ์ รวบรวมข้อมูลของผู้ป่วยที่ใช้ในการส่งเวร เรียงลำดับความสำคัญของปัญหาในการส่งเวรลงในใบบันทึก การส่งเวร และให้นักศึกษาส่งเวรที่ละคน

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม และสรุปเกี่ยวกับการส่งเวร ในด้านส่งเวรได้ละเอียด ครบคลุม รวดเร็วและเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม หลังจากนั้นผู้วิจัยสรุป เพิ่มเติม โดยเน้นให้เกิดความเชื่อมั่นในการส่งเวร ด้านส่งเวรได้ ละเอียด ครบคลุม รวดเร็ว และเรียงลำดับความสำคัญของปัญหา ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

อุปกรณ์

1. ประวัติผู้ป่วย 2 ราย
2. แบบบันทึกการส่งเวร
3. ดินสอ

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตความสนใจของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการส่งเวรของนักศึกษา
3. ผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักศึกษา

ประวัติผู้ป่วยคนที่ 1

นางชม ชิดชื่น อายุ 59 ปี อาชีพทำนา รับใหม่เมื่อเวลา 10.00 น.
อาการสำคัญที่นำมาโรงพยาบาล คือปวดท้องด้านขวาที่ Umbilical region ปวดแบบ
colicky pain เป็น ๆ หาย ๆมานาน 8 เดือน ลักษณะที่ปวดไม่ร้าวไปที่ใดไม่สัมพันธ์
กับมื้ออาหารหรือ position เคยผ่าตัดไส้ติ่งเมื่อ 5 เดือนก่อน แต่อาการปวดไม่ทุเลา

ผลการตรวจร่างกาย พบมี Mild tenderness at right. Liver
palpable - 1 FB l RCM & Mild tenderness

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

- CBC พบว่ามี Eos 13.9 %, Baso 1.3 %, WBC 14,300 /mm³,
BS 130 mg/dl,

- Blood Chemistry พบว่ามี BUN 24 mg/dl, Creatinine 0.9mg/dl
Cholesterol 303 mg/dl

ผล Barium edema พบ Small Diverticulum in Rt. side colon

Dx Diverticulum in Rt. side colon

Medicine 1. Diazepam [2mg] 1 tab @ tid pc

2. Spaslar 1 tab @ tid pc

ประวัติผู้ป่วยคนที่ 2

นายเฮง แซ่เล้า อายุ 50 ปี รับใหม่เมื่อเวลา 12.00 น. อาการสำคัญที่นำมาโรงพยาบาลคือ เจ็บหน้าอกด้านขวา หายใจลำบาก ไอบากและอ่อนเพลียก่อนมา ร.พ. 1 วัน (เป็น Know case Carcinoma)

ผลการตรวจร่างกาย พบเยื่อตาอักเสบมาก การเคลื่อนไหวของทรวงอกด้านขวาน้อยกว่าด้านซ้าย ต่อมไทรอยด์ที่คอและรักแร้โตทั้ง 2 ข้าง

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

- CBC พบว่ามี Hb 8.25 gm%, Hct 28.5%, Neutrophil 91%,
Lymphocyte 9%

ผล CXR พบว่ามี Right Pleural Effusion

DX BronchoGenic Carcinoma

Treatment 1. ฉายแสง 5 สัปดาห์

2. O₂ Canular 3 Lit/min

3. Pack Red Cell 1 Pack

Medicine 1. Ventolin 1 tab q 6 hrs.

2. Phensedyl 5 cc prn for cough

3. Mosegor 1 tab OD

4. D₅ 1 tab hs

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 3

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การส่งเวร ในด้านส่งเวรได้เสียงดังฟังชัด ตอบปัญหาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยได้เมื่อถูกถาม

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ในด้านส่งเวรด้วยเสียงดังฟังชัด ตอบปัญหาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยได้เมื่อถูกถาม

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ
ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ประสบการณ์ในการส่งเวรบนหอผู้ป่วย
2. ขั้นสอน
 - 2.1 การบรรยาย ผู้วิจัยบรรยายถึงลักษณะน้ำเสียงที่ใช้ในการส่งเวร รวมทั้งการวินิจฉัยอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย
 - 2.2 การสาธิต ผู้วิจัยแจกเอกสารเกี่ยวกับประวัติของผู้ป่วยคนที่ 3 พร้อมแบบบันทึกการส่งเวร ผู้วิจัยได้บันทึกข้อความสำหรับการส่งเวรไว้แล้ว และสาธิตการส่งเวรด้วยน้ำเสียงดัง ฟังชัด

2.3 การฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยให้นักศึกษาศึกษาเกี่ยวกับประวัติของ ผู้ป่วย คนที่ 3 พร้อมแบบบันทึกการส่งเวร หลังจากนั้น ให้นักศึกษาเตรียมอุปกรณ์ รวบรวมข้อมูลของผู้ป่วยที่ใช้ ในการส่งเวรบันทึกลงในแบบบันทึกการส่งเวร และให้นักศึกษาส่งเวรทีละคน โดยเน้นให้เสียงดังฟังชัดเมื่อส่ง เวรครบทุกคนแล้ว ผู้วิจัยซักถามอาการเปลี่ยนแปลงของ ผู้ป่วย ให้นักศึกษาร่วมกันตอบคำถาม และผู้วิจัยสรุปคำตอบ อีกครั้งหนึ่ง

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม และสรุปเกี่ยวกับการส่งเวร ในด้านส่งเวรได้เสียงดังฟังชัด ตอบคำถามเกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยได้เมื่อถูกถาม ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดย เน้นให้เกิดความเชื่อมั่นในการส่งเวรในด้านส่งเวรได้เสียงดัง ฟังชัด ตอบคำถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยได้เมื่อ ถูกถาม

อุปกรณ์

1. ประวัติผู้ป่วย 1 ราย
2. แบบบันทึกการส่งเวร
3. ดินสอ

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตความสนใจของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการส่งเวรของนักศึกษา
3. ผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักศึกษา

ประวัติผู้ป่วยคนที่ 3

นายสม ริดขึ้น อายุ 58 ปี อาชีพรับจ้าง อาการสำคัญที่นำมา ร.พ.คือ
แน่นอึดอัดท้องและท้องโตขึ้นประมาณ 1 สัปดาห์ก่อนมา ร.พ. และไอแบบมีเสมหะในตอนต้น
นอนมานาน 30 ปี มีประวัติดื่มสุรามาานกว่า 20 ปี และสูบบุหรี่จัดมานาน 40 ปี

ผลการตรวจร่างกาย พบมี Moderate icteric sclera, Palmar
Erythema, Telangiectasis, Hepatomegaly, Generalized wheezing &
Rhonchi

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

- LFT พบว่ามี AP 154 IU/L, SGOT 294 IU/L, SGPT 59 IU/L,
T.P. 73.5 gm/dl, Alb. 37.2 gm/dl, Chol. 321 gm/dl, T.Billi. 5.1gm/dl
D.Billi. 2.8 gm/dl

ผล Liver scan พบมี focal defect supero - posterior aspect
of Rt. lobe

ผล CXR พบ Bronchitis

Dx Alcoholic Hepatitis c cirrhosis of Liver c Bronchitis

ต่อมาอีก 2 วัน พบว่ามี BP ตลอด อยู่ในช่วง 170/100 - 180/110 mmHg
จึงสั่ง LAB เพิ่ม พบว่า TG 446 mg/dl, Chol. 321 mg/dl แพทย์จึงให้การวินิจฉัย
โรคเพิ่มอีก คือ Mile Hypertension ครั้งแรกให้การรักษาโดย HCTZ ต่อมาเปลี่ยนเป็น
Moduretic สำหรับอาการไอแบบมีเสมหะปรากฏว่า เสมหะลดน้อยลงแต่ยังคงมีอาการไออยู่
แพทย์จึงเปลี่ยนยาให้จากเดิมเป็น M.Ammon carb เป็น M.Tussis

Medicine 1. Ampicillin [500 mg] 1*4 ac. @

2. Franol 1*3 pc. @

3. HCTZ 1*1 pc. เข้า @ เปลี่ยนเป็น

Moduretic 1*1 OD เข้า @

4. M.Ammon carb จิบเวลาไอ เปลี่ยนเป็น

M.Tussis

5. MTV 1*3 pc. @

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 4

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็วในขณะเตรียมเครื่องมือ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะเตรียมเครื่องมือ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ
ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง เครื่องมือของการสวนปัสสาวะ
2. ขั้นสอน
 - 2.1 การบรรยาย ผู้วิจัยบรรยายถึงการเตรียมอุปกรณ์สำหรับการสวนปัสสาวะ
 - 2.2 การสาธิต ผู้วิจัยสาธิตวิธีการเตรียมอุปกรณ์สำหรับการสวนปัสสาวะด้วยมือไม่สั่น คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็ว
 - 2.3 การฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยให้นักศึกษาทุกคนเตรียมอุปกรณ์สำหรับการสวนปัสสาวะ

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม และสรุปเกี่ยวกับการเตรียมอุปกรณ์สำหรับการสวนปัสสาวะ ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความเชื่อมั่นในการเตรียมอุปกรณ์สำหรับการสวนปัสสาวะด้วยมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็ว

อุปกรณ์

1. Set สวนปัสสาวะ
2. น้ำยา Savlon 1:100
3. K-Y jelly
4. ถุงมือ Steriled 1 คู่
5. ชามรูปไต

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตความสนใจของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการเตรียมอุปกรณ์สำหรับการสวนปัสสาวะของนักศึกษา
3. ผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักศึกษา

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 5

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็วในขณะปฏิบัติการพยาบาล

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะปฏิบัติการพยาบาล

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ
ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ผู้ป่วยต้องสวนปัสสาวะ
2. ขั้นสอน
 - 2.1 การบรรยาย ผู้วิจัยบรรยายถึงวิธีและขั้นตอนของการสวนปัสสาวะ
 - 2.2 การสาธิต ผู้วิจัยสาธิตวิธีการสวนปัสสาวะกับหุ่นให้นักศึกษา ได้ดูด้วยการมือไม่สั่น คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็ว
 - 2.3 การฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยให้นักศึกษาทุกคนลงฝึกสวนปัสสาวะกับหุ่น

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม และสรุปเกี่ยวกับการสวน
ปัสสาวะ ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความเชื่อมั่นใน
การสวนปัสสาวะด้วยมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและ
รวดเร็ว

อุปกรณ์

1. Set สวนปัสสาวะ
2. น้ำยา Savlon 1:100
3. K-Y jelly
4. ถุงมือ Steriled 1 คู่
5. ชามรูปไต
6. หุ่นสำหรับสวนปัสสาวะ

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตความสนใจของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการสวนปัสสาวะของนักศึกษา
3. ผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักศึกษา

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 6

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็วในขณะเก็บอุปกรณ์

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะเก็บอุปกรณ์

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง น้ำยาในการแช่อุปกรณ์

2. ขั้นสอน

2.1 การบรรยาย ผู้วิจัยบรรยายถึงวิธีและขั้นตอนของการเก็บอุปกรณ์หลังจากการสวนปัสสาวะแล้ว

2.2 การสาธิต ผู้วิจัยสาธิตวิธีการเก็บอุปกรณ์หลังจากการสวนปัสสาวะเสร็จแล้วด้วยการมือไม่สั่น คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็ว

2.3 การฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยให้นักศึกษาทุกคนเก็บอุปกรณ์หลังจากฝึกปฏิบัติเสร็จแล้ว

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม และสรุปเกี่ยวกับการเก็บ
อุปกรณ์หลังจากการสวนปัสสาวะเสร็จแล้ว ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
โดยเน้นให้เกิดความเชื่อมั่นในการเก็บอุปกรณ์หลังจากสวน
ปัสสาวะด้วยมือไม่สิ้น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและ
รวดเร็ว

อุปกรณ์

1. Set สวนปัสสาวะ
2. น้ำยา Savlon 1:100
3. K-Y jelly
4. ถุงมือ Steriled 1 คู่
5. ชามรูปไต
6. หุ่นสำหรับสวนปัสสาวะ

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตความสนใจของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการเก็บอุปกรณ์หลังจากการสวนปัสสาวะแล้ว
3. ผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักศึกษา

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 7

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การใส่สายสวนปัสสาวะในด้านสามารถตัดสินใจเลือกใช้ขนาดของสายสวนปัสสาวะได้เหมาะสมกับผู้ป่วย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะในด้านสามารถตัดสินใจเลือกใช้ขนาดของสายสวนปัสสาวะได้เหมาะสมกับผู้ป่วย

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ทบทวน
ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องขนาดของสายสวนปัสสาวะ
2. ทบทวน
 - 2.1 การบรรยาย ผู้วิจัยบรรยายถึงวิธีวินิจฉัย และข้อบ่งชี้ในการเลือกสายสวนปัสสาวะให้เหมาะสมกับผู้ป่วย
 - 2.2 การสาธิต ผู้วิจัยสาธิตโดยการนำสายสวนปัสสาวะขนาดต่าง ๆ มาแสดงให้เห็นนักศึกษาได้ดู พร้อมอธิบายถึงคุณสมบัติหรือข้อบ่งชี้ของสายสวนปัสสาวะขนาดต่าง ๆ
 - 2.3 การฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยให้นักศึกษาทุกคนได้ศึกษาสายสวนปัสสาวะขนาดต่าง ๆ พร้อมผู้วิจัยซักถามข้อบ่งชี้ของการเลือกใช้สายสวนปัสสาวะในแต่ละขนาด

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม และสรุปเกี่ยวกับการเลือกใช้สายสวนปัสสาวะให้เหมาะสมกับผู้ป่วย ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความเชื่อมั่นในการเลือกใช้สายสวนปัสสาวะให้เหมาะสมกับผู้ป่วย

อุปกรณ์

1. สายสวนปัสสาวะขนาดต่าง ๆ

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตความสนใจของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการศึกษาสายสวนปัสสาวะขนาดต่าง ๆ ของนักศึกษา
3. ผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักศึกษา

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 8

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่วถูกต้องและรวดเร็วในขณะเตรียมเครื่องมือ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะเตรียมเครื่องมือ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง เครื่องมือของเจาะเลือด และการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

2. ขั้นสอน

2.1 การบรรยาย ผู้วิจัยบรรยายถึงการเตรียมอุปกรณ์สำหรับการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

2.2 การสาธิต ผู้วิจัยสาธิตวิธีการเตรียมอุปกรณ์สำหรับการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ด้วยมือไม่สั่น คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็ว

2.3 การฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยให้นักศึกษาทุกคนเตรียมอุปกรณ์สำหรับการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม และสรุปเกี่ยวกับการเตรียมอุปกรณ์สำหรับการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความเชื่อมั่นในการเตรียมอุปกรณ์สำหรับการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

อุปกรณ์

1. IV FLUID ตามแผนการรักษา
2. IV SET พร้อมเข็ม AIR
3. TOUNIQUET
4. JELCO
5. TRANSPORE
6. STAND
7. อับสำลี ใส่สำลีชุบ ALCOHOL 70%
8. SYRINGE
9. CONTAINER ใส่ เลือดส่งตรวจ

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตความสนใจของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการเตรียมอุปกรณ์สำหรับการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำของนักศึกษา
3. ผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักศึกษา

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 9

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่วถูกต้องและรวดเร็วในขณะปฏิบัติการพยาบาล และสามารถตัดสินใจเลือกใช้หัวเข็มได้เหมาะสมกับผู้ป่วย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม่สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะปฏิบัติการพยาบาล และสามารถตัดสินใจเลือกใช้หัวเข็มได้เหมาะสมกับผู้ป่วย

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

2. ขั้นสอน

2.1 การบรรยาย ผู้วิจัยบรรยายถึงขั้นตอนของการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ รวมทั้งข้อบ่งชี้ในการเลือกหัวเข็มให้เหมาะสมกับผู้ป่วย

2.2 การสาธิต ผู้วิจัยสาธิตวิธีการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำกับหุ่น ด้วยมือไม่สั่น คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็ว

2.3 การฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยให้นักศึกษาทุกคนเตรียมอุปกรณ์สำหรับการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ รวมทั้งผู้วิจัยซักถามกรณีการเลือกใช้หัวเข็มขนาดต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้ป่วย

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม และสรุปเกี่ยวกับการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ รวมทั้งการเลือกใช้หัวเข็มให้เหมาะสมกับผู้ป่วย ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความเชื่อมั่นในการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

อุปกรณ์

1. IV FLUID ตามแผนการรักษา
2. IV SET พร้อมเข็ม AIR
3. TOUNIQUET
4. JELCO
5. TRANSPORE
6. STAND
7. อับสำลี ใส่สำลีชุบ ALCOHOL 70%
8. SYRINGE
9. CONTAINER ใส่ เลือดส่งตรวจ

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตความสนใจของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการการเจาะเลือด และการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำของนักศึกษา
3. ผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักศึกษา

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม้สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่วถูกต้องและรวดเร็วในขณะเก็บอุปกรณ์

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ ในด้านมือไม้สั่น ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็วในขณะเก็บอุปกรณ์

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

2. ขั้นสอน

2.1 การบรรยาย ผู้วิจัยบรรยายถึงขั้นตอนของการเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

2.2 การสาธิต ผู้วิจัยสาธิตวิธีการเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำกับหุ่น ด้วยมือไม้สั่น คล่องแคล่วถูกต้อง และรวดเร็ว

2.3 การฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยให้นักศึกษาทุกคนเก็บอุปกรณ์สำหรับการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม และสรุปเกี่ยวกับการเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความเชื่อมั่นในการเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ

อุปกรณ์

1. IV FLUID ตามแผนการรักษา
2. IV SET พร้อมเข็ม AIR
3. TOUNIQUET
4. JELCO
5. TRANSPORE
6. STAND
7. อับสำลี ใส่สำลีชุบ ALCOHOL 70%
8. SYRINGE
9. CONTAINER ใส่ เลือดส่งตรวจ

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตความสนใจของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในการเจาะเลือด และการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำของนักศึกษา
3. ผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักศึกษา

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 11

ชื่อเรื่อง

ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่อง การเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะ และเรื่องการส่งเวร

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย เรื่องการเจาะเลือด การให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ การใส่สายสวนปัสสาวะ และการส่งเวร

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

2. ขั้นสอน

2.1 การบรรยาย ผู้วิจัยบรรยายถึงลักษณะของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยในเรื่องการเจาะเลือดและการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ เรื่องการใส่สายสวนปัสสาวะ และเรื่องการส่งเวร

2.2 การสาธิต ผู้วิจัยสาธิตวิธีการปฏิบัติการพยาบาลทั้ง 3 เรื่อง ตั้งแต่การเตรียมอุปกรณ์ การปฏิบัติการพยาบาล และการเก็บอุปกรณ์

2.3 การฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในเรื่องที่อิงขาด
ความเชื่อมั่นเมื่อขึ้นปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยจาก 3 หัวข้อนี้

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม และสรุปเกี่ยวกับการฝึก
ความเชื่อมั่นในการปฏิบัติการพยาบาลในแต่ละหัวข้อ ผู้วิจัยสรุป
เพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติการพยาบาล
ในแต่ละหัวข้อ

อุปกรณ์

1. IV FLUID ตามแผนการรักษา
2. IV SET พร้อมเข็ม AIR
3. TOUNIQUET
4. JELCO
5. TRANSPORE
6. STAND
7. อับสำลี ใส่สำลีชุบ ALCOHOL 70%
8. SYRINGE
9. CONTAINER ใส่ เลือดส่งตรวจ
10. Set ส่วนปัสสาวะ
11. น้ำยา Savlon 1:100
12. K-Y jelly
13. ถุงมือ Steriled 1 คู่
14. ชามรูปไต
15. หุ่นสำหรับส่วนปัสสาวะ
16. ประวัติผู้ป่วย 1 ราย

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตความสนใจของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา
3. ผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักศึกษา

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 12

ชื่อเรื่อง

ปัจฉิมนิเทศ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักศึกษาได้ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย
2. เพื่อให้นักศึกษาแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับการได้รับการสอนแบบปกติ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักศึกษ้อภิปรายและสรุปร่วมกันถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนแบบปกติ ที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย
2. ผู้วิจัยสอบถามความรู้สึกของนักศึกษาหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. ผู้วิจัยกล่าวขอใจและกล่าวปิดโปรแกรมการสอนแบบปกติ

ประเมินผล

1. ผู้วิจัยสังเกตความสนใจของนักศึกษา
2. ผู้วิจัยสังเกตจากการตอบคำถามและการสรุปของนักศึกษา

แบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

ชื่อ.....สกุล.....

ชื่อผู้ประเมิน.....()ผู้วิจัย (ผู้ช่วยวิจัย)

คำชี้แจง ขอให้ท่านประเมินการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ในการปฏิบัติงาน 3 เรื่อง ได้เหมาะสมเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้

การปฏิบัติการพยาบาลในเรื่อง	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง
<u>การส่งเวร</u> 1. ส่งเวรได้ละเอียด ครบคลุม 2. ส่งเวรได้รวดเร็ว 3. เรียงลำดับความสำคัญของปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 4. ส่งเสริมได้ด้วยเสียงดังฟังชัด 5. ตอบปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยได้เมื่อถูกถามจากผู้รับเวร			
<u>การใส่สายสวนปัสสาวะ</u> 1. มือไม่สั่น 2. ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว 3. ปฏิบัติได้ถูกต้องและรวดเร็ว 3.1 ในขณะที่เตรียมเครื่องมือ 3.2 ขณะปฏิบัติการพยาบาล 3.3 ขณะเก็บอุปกรณ์ 4. สามารถตัดสินใจเลือกใช้น้ำขนาดของสายสวนปัสสาวะได้อย่างเหมาะสม			

การปฏิบัติการพยาบาลในเรื่อง	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง
<u>การเจาะเลือดหรือการให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ</u> 1. มือไม่สั่น 2. ปฏิบัติได้คล่องแคล่ว 3. ปฏิบัติได้ถูกต้องและรวดเร็ว 3.1 ในขณะที่เตรียมเครื่องมือ 3.2 ขณะปฏิบัติการพยาบาล 3.3 ขณะปฏิบัติการพยาบาล 4. สามารถตัดสินใจเลือกใช้หัวเข็มได้เหมาะสมกับผู้ป่วย			

การให้คะแนน

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ประเมินการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 บนหอผู้ป่วยที่นักศึกษาฝึกปฏิบัติงาน 3 เรื่อง ตามนิยามศัพท์เฉพาะโดยประเมินเรื่องละ 3 ครั้งว่าอยู่ในระดับใดแล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับการฝึกปฏิบัติงานเรื่องนั้น ๆ โดยถือเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

ดี	หมายถึง	การฝึกปฏิบัติงานในเรื่องนั้นได้ดีและเหมาะสม	ให้คะแนน 3 คะแนน
พอใช้	หมายถึง	การฝึกปฏิบัติงานในเรื่องนั้นได้พอใช้	ให้คะแนน 2 คะแนน
ต้องปรับปรุง	หมายถึง	การฝึกปฏิบัติงานในเรื่องนั้นได้ไม่ดี ต้องปรับปรุง	ให้คะแนน 1 คะแนน

ภาคผนวก ข

คำแนะนำของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตาราง 5 แสดงคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของ
นักศึกษาพยาบาล กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง
1	22	29	7
2	20	28	8
3	19	24	5
4	25	32	7
5	28	35	7
6	27	36	9
7	24	32	8
8	20	26	6
9	22	29	7
10	26	32	6

ตาราง 6 แสดงคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของ
 นักศึกษาพยาบาล กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง
1	21	24	3
2	21	26	5
3	22	26	4
4	19	22	3
5	29	32	3
6	20	23	3
7	24	28	4
8	25	29	4
9	24	27	3
10	26	30	4

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวชิตชนก รุ่งแสง
เกิดวันที่	13 สิงหาคม 2511
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	91/3 หมู่บ้านทหารกองหนุน ซ.1 ถนนพระยาสุเรนทร์ เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2529	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2533	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ วิทยาลัยหัวเฉียว กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2540	การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงาน
บนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
จิตชนก รุ่งแสง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2541

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540 จำนวน 20 คน ที่ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบประเมินความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือการทดสอบที (t-test)

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาล มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากขึ้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาพยาบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยมากกว่านักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF GROUP WORK ON SELF CONFIDENCE OF NURSING
CARE ON THE WARD OF THE FORTH YEAR STUDENTS OF
FACULTY OF NURSING HUACHIEW CHALERMPRAKIET
UNIVERSITY IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

CHIDCHANOK RUNGSANG

Present in partial fulfillment of requirement for Master
of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

March 1998

The purpose of this experimental research was to study the effect of group work on self confidence of nursing care on the ward of the forth year students of Faculty of Nursing Huachiew Chalermprakiet University in Bangkok in the academic year 1997. The subjects of 20 students were selected by random sampling from the population. Then the subjects were randomly divided into an experimental group and a control group. Each group was consisted of 10 students. The experimental group was exposed to group work on self confidence of nursing care on the ward while the control group was taught by the conventional instruction. The instrument was the evaluational record of self confidence of nursing care on the ward. The t-test was used to analyze the data.

The results were as follows:

1. The self confidence of nursing care on the ward of the students who were exposed to group work significantly increased more than before the experiment at .01 level.
2. The self confidence of nursing care on the ward of the students who were taught by the conventional instruction significantly increased more than before the experiment at .01 level.
3. The self confidence of nursing care on the ward of the students who were exposed to group work significantly increased more than those who were taught by the conventional instruction at .01 level.